TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

ČERVENEC 2006

Železný tomík 2006

Do letošní soutěže se přihlásilo 76 závodníků. Tři náročné disciplíny – jízdu na kánoi, jízdu na kole a běh absolvovali závodníci třetí květnovou sobotu v Litoměřicích a okolí. Počasí v týdnu bylo hrozivé, ale víkend byl pro konání akce příznivější, pršelo pouze při vyhlášení výsledků. Trasy zůstaly stejné jako v předchozích letech, přestože ještě měsíc před konáním akce by většina tratí byla vhodná pouze pro jízdu na kánoi, neboť jarní povodeň zvedla hladinu 1,5 m nad úroveň cest. Hlídky absolvovaly plavbu na kánoích po proudu i proti proudu Labe v délce 1,5–6 km. Někteří však pluli pouze v okolí startu a k vyznačeným bojím ani nedopádlovali. Letos mnohé hlídky zahrnuly do závodu neplánovanou disciplínu plavání, ale záchranná plavidla včas zasáhla. Za pomoc při zabezpečení akce na vodě děkujeme Městské policii Litoměřice.

Trasy pro cyklistickou disciplínu v délce 6–19 km vedly Českým středohořím. Jen málokdo musel kola do kopců tlačit. Běžecké trasy byly značeny v blízkém okolí Litoměřic v délce 2–6 km. Výsledné časy ukazují na náročnost závodu. Jsem rád, že všechny účastníky jsme mohli odměnit diplomy a množstvím věcných cen. Každoročně je do soutěže věnují mnohé firmy, nejen z Litoměřic. Oproti loňskému ročníku ubylo závodníků, přijely však nové oddíly a byly obsazeny všechny kategorie. Trochu se opět pozměnilo pořadí na stupních vítězů a doufáme, že v příštím roce bude zase motivace pro změnu. Někteří proběhli cílem a zvolali: „Už nikdy!" Ze zkušeností vím, že již nyní tajně připravují plány, jak výsledný čas zlepšit.

Chci poděkovat organizačnímu týmu. Funkce rozhodčích a kontrol obsadili členové oddílu, pomohli rodiče a příbuzní a jako každý rok TOM Sojčata Žitenice. Letos jsem se poprvé po deseti letech závodu aktivně nezúčastnil. Viděl jsem, co práce rozhodčích a pořadatelů obnáší, a ještě více si jejich pomoci vážím. Díky moc!

foto: Jitka Eretová

Jindra „Dýda" *Černý*, TOM *Delfín Litoměřice*

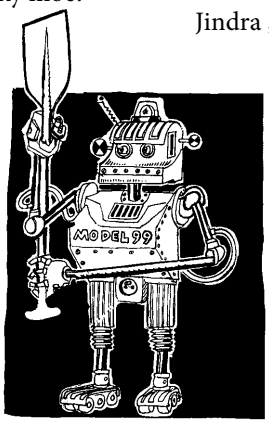

OBSAH
červenec 2006

str. 4 Základny našeho spolku, Tomáš Novotný
str. 5 Jak jsme čistili Ploučnici, Renata Vaňková
Loupež v muzeu, D. Sklenář
5. Lagori cup, R. Kašovský
str. 6 Naučná stezka Mrákavy, Kamil Bocman Podroužek
str. 8 Akce Čistý tomík, Ika Jaglová
str. 9 Dobrodružství na staré řece, Tomáš Buriánek
Kulturní život Arachne, Hanka Šimoníčková
str. 10 Petrohrad, T. Novotný
str. 12 Bambiriáda Praha, České Budějovice, Nymburk, J. Hovorka, Karek Snětina
str. 14 Bamb. Ostrava, Mojmír Nováček
str. 15 Máme nové zdravotníky, Vlasta Piff Hanuš
str. 16 Výstroj, výzbroj, Petr Ďoubalík
str. 17 Ještě po 20 letech, I. Šimůnek
Co se dělo v Ochozech, Radek Drnovský
str. 18 Týpí jako domov, Josef Porsch - Ablákela
str. 19 Pozvánka na oslavu, Mojmír Nováček
Kukla se vrací, Michal Míča
Eurorando 2006, Jiří Homolka
str. 20 Fotograf do nepohody
str. 22 Četli jsme za vás,
str. 23 Zlatý mokasín, PLPA aneb 356 plyšáků, Tomáš Hlavica
str. 24 Akce Praha, Karel Závadský
Bosna 2006
str. 25 Zprávy z ústředí
str. 26 Ohlasy
str. 27 Vybavení lékarničky

Oslavy na parníku

Blížící se patnáctiny našeho spolku jsme 16.června 2006 oslavili na „parníku“ Tyrš. Romantickou jízdu s dixielandovými kapelami, rautíkem, dvěma Madonnami a lkavým vystoupením tomíků z České Lípy absolvovalo na dvěstěpadesát tomíků a jejich hostí, mezi nimiž nechyběla náměstkyně ministryně informatiky Jana Vohralíková a čestný předseda KČT Jan Havelka.

Jízdy na Tyrši jistě nikdo nelitoval: pěkný červnový večer, nábřeží a mosty ověnčené lidmi, svěží hudba a hlavně překrásné panorama osvícené Prahy. Bystří pozorovatelé si všimli i nápisu Havelka na Hrad, o kterém ale organizátoři skutečně, ale skutečně nic nevěděli! Snad každý odcházel spokojen, alespoň rozjařené obličeje účastníků plavby tomu nasvědčovaly. (ton)

Setkání nestorů

V sobotu 17. června proběhlo přátelské setkání bývalých členů vedení tomíků a nestorů spolku s částí náčelnictva. Marie Bařinová, František Bednář, Jana Dvořáčková, Jaroslav Kubeš-Robin, Jitka Novotná, Jarmila Popelářová, Pavel Rom, Vlasta Semanová, Vlastimil Vykus a Miloš Zelenka si setkání pochvalovali a pobytu v metropoli využili k převážně turistickému programu.

foto: Svatava Pátková a Karel Snětina

Základny našeho spolku připraveny na léto

Vcelku pravidelně objíždím velkou část našich základen, proto dovolte pár postřehů, jak jsou připraveny na léto, kdy – alespoň podle hlášenek, které se scházejí na ústředí – má většina chalup praskat ve švech.

Nejmarkantnější proměnou prošel horní dům ve Sloupu, přesněji jeho interiér. Zmizely socialistické, předimenzované sociálky a na jejich místě jsou jednak nové umývárny a wc, jednak nová kuchyně (či kuchyňský kout) spojená s malou jídelnou. Jídelnička s krbem pojme cca 15 stolovníků, víc dispozice domu neumožnily. Stav je to konečný a věřím, že návštěvníci Sloupu jej přijmou s pochopením. Plánovaná optimální kapacita horního objektu je 22–25 osob. V domě je WC pro postižené, je nově vybaven hydranty, provedena drenáž a nově natřeny schody a zábradlí. Od 1. června platí všichni ubytovaní krom ubytovací sazby jak za propálený plyn (v létě se nicméně netopí), tak za elektřinu.

Na našich www stránkách se lze přesvědčit o tom, jak se péčí Ivoše Skočka a J. Sabo proměnil jeden ze srubů v Broumově u Tachova. Oba pánové museli napravovat některé ne zrovna povedené zásahy předešlé stavební firmy, výsledek je velmi dobrý. Dítka se budou jistě handrkovat, kdo bude v onom „lepším“ srubu bydlet, ale na rekonstrukci toho druhého si budeme muset počkat, v optimálním případě do roku 2007.

Pracovní jaro prožila i Kaménka, kde péčí Pavla Vaňáska byla položena nová zámková dlažba, opravena stodola, instalována nová vrata do stodoly. Stodola byla vůbec ve středu zájmu: byl zde také zhotoven nový betonový základ podlahy. a „ve výrobě“ je její nová střecha. Kaménku Pavel vybavuje s velkým nasazením, doslova ji zútulňuje – a je to znát, že!

V pořešínském statku je na chodbě nová betonová podlaha, je nově vymalováno, přebroušena podlaha v jednom z pokojů a dům je částečně „podřezán“ tam, kde to kamenné zdivo dovolilo. Pro pobyt v Pořešíně platí setrvalá prosba: zouvat se a větrat, větrat, větrat. Abych nezapomněl, je zde také opraven sporák, který, jak vzkazují kamnáři, nesnese rajtování dětí, tvrdé dosedání obřích hrnců (měkké ale ano!) a už vůbec ne šílené přetápění či nesmyslné celodenní topení, kdy se pláty rozpálí doruda na 24 hodin a drahé dřevo zrovna „letí komínem“. Proto prosím: nepleťte si pořešínský kachlový sporák s vysokou hutí Klémy Gottwalda a topte tam docela normálně – užitečně a rozumně. Že se oheň nejlépe rozdělá vyschlým chrastím z polomů, je snad jasné. Když budete roztápět ne vždy dokonalými kusy krajinek (nestíhají tak rychle vyschnout), zničíte sebe a zahumusíte komín! Víte, že polomy jsou 7 metrů od oken našeho statku, byť na příkrých stráních?

Polana a Kusalíno se vcelku rychle vzpamatovaly ze zimní nadílky a utěšeně se plní. Janov čeká asi 33. oprava okapů, věřme, že už definitivní, poslední, nejpevnější.

Nově je vymalován dubický Domeček, kde ve správcování půl roku obětavě zastupoval cestovatele Zdenyho Šmídu jeho tatínek (který také vymaloval!)

V Dědově přibylo šest jeřabin. Tady jsem se zhostil role přidavače svému odborně erudovanému kamarádovi Pepíkovi Votavovi já, zatímco Mák–Stařena Zbyněk Báča nám obstaral většinu stromů. Kdo máte slabší spánek, vězte, že do Dědova se vrátili tažní ptáci. Ba ne! Tihle netáhnou, ti jen kokrhají. Ano. Kohout je zpět. A JE VE FORMĚ! Ale nezoufejte. Slyšeli jste o ptačí chřipce?

Tady ale skončím s nejapnými vtípky, tohle samosebou našim správcům Veselým, Dědovu-Javoru, vesničce, která v červnu slaví utěšených 750 let, rozhodně nepřeju! Kohoutovi jo, ale to bych se do toho zamotal.

Skončím Mezholezy. Vesnička mezi lesy a náš domek v soc. dem. oranžových barvách na jejím kraji. Teď mne napadá (psáno týden před volbami), že pokud se k moci dostanou modří, budeme to muset přemalovat, ne? Nebo že by stačilo, že uvnitř domku je na fotografii ze školky malý Mirek T.? V Mezholezích je hezky... Na dodělání klubovny letos nezbyly peníze, ale středně velký oddíl tam může směle hledat útočiště už teď. Najde krásnou přírodu a dobře vybavený domek s luxusním podkrovím. Přátelé, pěkné léto v našich základnách!

Tomáš Novotný,
Předseda Asociace TOM

JAK JSME ČISTILI PLOUČNICI

Snad každý obyvatel České Lípy ví, že městem protéká řeka, která se honosí názvem Ploučnice. Ale ne každý si uvědomuje, jak je tato řeka špinavá a plná všelijakého odpadu. Náš turistický oddíl mládeže Chippewa se rozhodl, že se, letos již po třetí, připojí k akci „Den země“ tím, že Ploučnici nepořádku zbaví. První rok byla naše sbírka největší, našli jsme ledničky, monitor, tiskárnu, spoustu kočárků a samozřejmě obrovské množství PET lahví. Další rok byly naším největším úlovkem dvě obrovské pneumatiky od kamionu.

Sešli jsme se 22. dubna, přesně na Den země. Nečistili jsme pouze řeku, ale i její okolí. Sběrači na obou březích Ploučnice nasbírali spoustu papírků, PET lahví i PET lahviček, drátů, kabelů, igelitů a naplnili tak 14 pytlů. Vodní sběratelé našli zrezivělá kamna, pneumatiku od nákladního auta a taktéž nějaký ten drobný odpad.

Žádné unikáty jako v minulých letech jsme onu sobotu nevylovili. Znamená to snad, že jsou občané České Lípy pořádkumilovnější? Kéž by tomu tak bylo!

Renata Vaňková,
TOM Chippewa, Česká Lípa

Loupež v muzeu

„Pachatel přelezl zeď dvora muzea v Berouně, přešel dvůr a vypáčil vstupní dveře. Poté, co překonal mříže, vnikl do muzea a z vitríny odcizil vzácnou keramickou vázičku.“ Zhruba tyto informace zjistili v sobotu ráno detektivové Bobří detektivní agentury, když se dostavili na místo činu v berounském muzeu. Následoval výslech průvodkyň, snímání otisků prstů ze dveří a vitrín, odlévání stop na zahradě a další kriminalistické úkony. Všechny dovednosti se detektivové naučili na vědeckém semináři, kde také získali služební průkazy a stali se detektivy.

Z výslechu průvodkyň i nálezu zápisníku, který zloději vypadl z kapsy, zjistili detektivové okruh podezřelých a vydali se na výslechy. Někteří podezřelí se chovali opravdu profesionálně. Zapírali, zapírali, a když už nebylo zbytí, důkazy raději snědli, než by je vydali detektivům. Jenže to nebylo nic platné. Brzy jsme již věděli, že loupež mají na svědomí tři celostátně hledaní lumpové.

Nasadili jsme tři sledovací skupiny. Ty je sledovaly tak dlouho, dokud se všichni tři nesešli v opuštěných domech na kraji města. Tam je detektivové po krátké přestřelce hadrovými koulemi všechny zatkli. Následoval výslech s použitím metody hodného a zlého poldy. To už měli pachatelé přiznání na krajíčku. Jen co jsme porovnali jejich otisky prstů a boty s otisky prstů a odlitky stopy boty z místa činu, se slzami v očích vše házeli jeden na druhého. Nakonec se všichni přiznali. Nalezení odcizené vázičky bylo potom dílem okamžiku. Paní ředitelka muzea i průvodkyně měly radost, že jsme jim vázu vrátili a všichni detektivové byli odměněni.

Tak zhruba vypadal víkend TOM Bobr Beroun. Pokud se někomu něco ztratilo a potřeboval by pomoc profesionální detektivní agentury, radíme: nevolejte a zkuste to sami. Stojí to za to.

Daniel „Custer“ Sklenář, TOM Bobr Beroun, http://web.quick.cz/tombobr

5. LAGORI CUP

Prvního května se na výškovických loukách sešlo celkem 7 oddílů z Ostravy a okolí. Hřiště na tradiční LAGORI pro 14 družstev postavil Kuba se svým pořádajícím oddílem TOM Askalon.

Po nástupu a rozlosování se rozhořely líté boje. I když chvilkami pršelo, chvílemi nepršelo – mrholilo, všude bahýnko, nálada byla dobrá a bojová. Odpoledne jsme napsali diplomy, rozdali ceny pro nejlepší (nejmladší – Askalon, střední – Čmoudíci a nejstarší – Sylvatici).

Domácí Askalon se stal zároveň nejlepším oddílem a obhájil putovní placku před Čmoudíky a Sylvatikem. Celkem přišlo asi 80 lidí. Jak už to bývá, když jsme se rozjížděli domů, začalo se vyjasňovat a vysvitlo i sluníčko.Tak zase za rok na prvního máje!

Rosťa Kašovský,
TOM Čmoudíci

Den dětí

Den dětí, kvůli volbám už 26. června v pátek, jsme letos poprvé zkusili udělat za naší školou, abychom zase získali nějaké nováčky. Připravili jsme soutěže – běh v pytlích, prolézání vázačkou, hod na cíl, člunkový běh a číselný kolotoč – vše o drobné ceny pro vítěze. Dětí se zúčastnilo 144, a to byla devátá třída mimo! Pozvání přijal a přijel udělat ukázku náš kamarád a bývalý člen Průzkumníka Čenda, jinak člen zásahovky Policie ČR, takže si všichni i osahali vybavení potápěčů. Zajezdili jsme si na koních, proskákali se skákacím hradem a zatočili se na kolotoči a autíčkách. Chvílemi sice mrholilo, ale myslím, si že se akce podařila.

K. Závadský-Hroch,
TOM Paprsek

Naučná stezka Mrákavy

Chci se s vámi podělit o praktické zkušenosti z obnovy naučné stezky „Dřeviny našich lesů" v lokalitě Mrákavy u Kamenných Žehrovic v okrese Kladno. Záměr znamenal obousměrně vyznačit asi kilometrový okruh turistickou značkou, zbudovat dva turistické rozcestníky, vystavět osm tematických zastavení s informačními tabulemi a zpracovat výukový program pro základní školy.

V roce 2004 jsme tento projekt podali do grantového programu Krajského úřadu Středočeského kraje na odbor životního prostředí a – uspěli jsme.

Nelze stihnout

Krajský úřad vypisuje grantové projekty v oblasti životního prostředí, stejně jako projekty v oblasti volného času, ze kterých můžeme čerpat nejvíce finančních prostředků pro naši činnost. Na uskutečnění projektu musí stačit jediný kalendářní rok. Za tuto dobu by se měl projekt připravit, realizovat i vyúčtovat, což se v podstatě nedá stihnout. Dodací doby firem, od kterých si služby k realizaci projektu objednáváme, bývají dlouhé. Tisk tabulí znamenal pravidelnou kontrolu, upravování textu, zpracování šablon, výrobu dřevěných tabulí, vytištění cedulí, opětnou jejich úpravu, aby rozměrem odpovídaly zrealizovaným dřevěným tabulím, a současně požadavek na vytištění oprav textu. Problém je i ve vyúčtování všech nákladů. Věc nelze řešit tak, že například přípravu nebo vyúčtování projektu do vlastního projektu nezahrneme, protože pak vzniknou vícenáklady, které nemůžeme vyúčtovat v termínu, tedy ani do projektu uvést jako náš vlastní podíl, ačkoli ho bezesporu představují. V praxi to znamená, že ve chvíli, kdy žádáme o grantové peníze na projekt, ten musí být de facto již hotový, a rok, který na realizaci máme, lehce „padne" na účetní legalizaci projektu, tedy na sháněním účetních dokladů s tím správným datem. Upozorňuji, že grantové peníze nepřijdou na účet dříve, než na konci dubna, ačkoliv je máte smluvně přislíbené. Do do té doby čerpáte jen z vlastních prostředků. Papír snese všechno, takže dokud nemáte slíbené peníze na účtu, nemáte nic. Změny v projektu je třeba vždy smluvně potvrdit formou dodatku ke smlouvě.

Při podpisu smlouvy se mě paní vedoucí odboru životního prostředí dotázala, zda „můžeme projekt realizovat, i v případě, že nám na něj nedávají

tolik finančních prostředků, kolik jsme žádali". Na mou otázku, zda máme jinou možnost, mi upřímně odpověděla, že nikoliv. Za méně peněz – méně muziky.

Z projektu jsme proto museli vyřadit vytvoření pracovních listů pro školy. To byla ovšem opět změna projektu – další dodatek ke smlouvě.

Stejně tak by ovšem jeho změnou bylo, kdybychom chybějící finanční prostředky sehnali u jiného partnera. Vyúčtovali jsme tedy pouze v rozsahu poskytnutých finančních prostředků. A zase to byla chyba, protože jsme nedodrželi všechny body, ke kterým jsme se smluvně zavázali (tedy ony pracovní listy). Dostali jsme písemné upozornění na nedodržení podmínek projektu a výzvu k uhrazení postihu ve výši 6330,- Kč. Postih jsme uhradili. Takže ve skutečnosti nám krajský úřad sníženou dotaci ještě více snížil.

Co nám bylo platné, že vedení krajského úřadu po třech měsících shledalo postup úředníka pokutujícího nás i další občanská sdružení jako chybný a postihlo ho odejmutím nenárokové části jeho platu. Jednalo se o pracovníka finančního odboru, odbor ŽP se na-

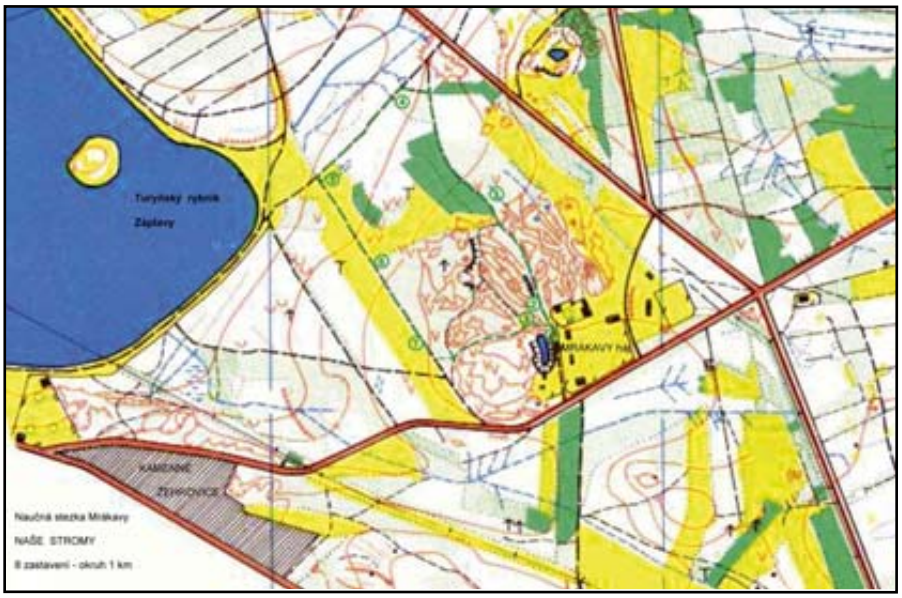

opak v celé věci choval velice vstřícně. Jak jsem se od kamaráda dozvěděl, na konci kalendářního roku měl tento pán za úkol najít způsob, jak snížit finanční schodek krajského úřadu. Myslím si, že své zadání patrně splnil, odejmuté peníze nám již nikdo nevrátil.

Vícenáklady

Rozpočet projektu jsme naivně nepředimenzovávali, což není při grantového řízení zvykem. Byla to chyba. I při sebelepším promýšlení svého nápadu, nepřijdete na všechny alternativy, které mohou nastat. „Život lidskej, je tak složitej …", upozorňuje Švejk.

Každá nepředpokládaná situace se promítne do zvýšení nákladů. Zdražení nájmů, energií, výrobků, služeb a cest navíc jsou náklady, se kterými i při dobré vůli nedokážete počítat. Přesto musíte. Počítejte s nimi.

Pevné jádro týmu

Vybudujte si pevné jádro týmu, rozdělte si kompetence a úkoly. Pracujeme vesměs s mladými lidmi, u nichž změna priorit a tím i zajmů je nejenom možná, ale i pochopitelná. Obklopte se několika lidmi, kteří daný projekt vezmou za vlastní a budou ho dělat pro sebe. Jen tak máte poměrně záruku stálého „tahu na branku".

ONI v pracovní době MY ve volném čase

Do realizačního týmu angažujte důchodce, podnikatele nebo vysokoškoláka, tedy někoho, kdo disponuje svým časem. Úředníci krajského úřadu pracují jen ve všední dny, a to do 16 hodin, což drtivá většina zaměstnanců také. Často si pracovníci krajské samosprávy neuvědomují, že zatímco oni realizují záležitosti kolem grantů v rámci své pracovní doby, my, dobrovolníci, konzultace a podpisové návštěvy musíme realizovat ve svém volném čase. Den dovolené za jediný podpis se mi zdá dost vysoká cena.

Dře to, ale jde to!

Projekt jsme nakonec přece jen úspěšně realizovali. Chce se mi napsat „přes to všechno", ačkoli podmínky grantů by měly být nastaveny co nejpříznivěji. Nejsou. A je také jasné, že změnu podmínek nikdo kromě nás neprosadí. Nikdo jiný na změně nemá zájem. Poučte se z našich zkušeností a chyb! Grantové prostředky sice spravují jiní, ale určitě o ně žádejte, jsou to přece také vaše peníze a prospěch z nich by měla mít široká veřejnost.

Kamil Bocman Podroužek
TOM Roháči, Kladno

Shrnutí:

Plánovaný časový průběh	
	2004
Skutečný časový průběh	
nápad	2002
projekt	2003
realizace	2004
vyhodnocení a vyúčtování	2004
dodělávky v terénu	2005
Finance	
rozpočet	46 000,- Kč
požadováno	35 617,- Kč
obdrželi jsme	30 000,- Kč
pokuta	6 330,- Kč
skutečné náklady	42 900,- Kč

Realizační tým

Jádro tvořili tři lidé:

Lúca Boule, 24 let – přírodovědná část, texty na tabulích, hospodaření, jednání s tiskovou firmou

Kamil Bocman, 39 let – historie Mrákav, jednání s úřady, práce v terénu, presentační program

Martin Marťan, 25 let – turistické značení, jednání s firmou výroby tabulí, práce v terénu

a další lidé na dílčí úkoly:

Žužu 20 let – kresby, obrázky k textu

Jíra 15 let – práce v terénu

Klára 20 let – texty

děti z družin 8-13 let – turistické značení, montáž tabulí.

Akce Čistý tomík

Po dvou letech se opět konala akce Čistý tomík. Dnes už každý ví, co to znamená. Je to vlastně kontrola účetnictví všech oddílů s důrazem na dotace. Naše revizní komise ve složení Vráťa Jagla, Pavel Ebr, Anička Šmídová, Péťa Bašta a já, se tomu postavila čelem a všechny víkendy od února do dubna jsme trávili na cestách za oddíly.

První štace byla v Českých Budějovicích. Šéf Rady dětí a mládeže v Budějovicích nám zajistil místnost v Domě dětí. V tak krásném prostředí se opravdu dobře pracovalo. Hospodářky a hospodáři nosili účetnictví a bylo vidět, že to berou nikoli jako nutné zlo, ale jako pomoc. Večer jsme se přesunuli do Plzně. Nevlídné počasí, ubytovna, ve které jsme si připadali jako v socialismu. Brrrr. Ale klubovna, ve které jsme druhý den revidovali, byla útulná a hospodáři oddílů na kontrole milí a vstřícní. Dokonce nám jedna paní donesla plnou tašku jídla, abychom neměli hlad, když nejdeme na oběd. Domů jsme se vraceli v noci spokojeni, že první revize dopadla na výbornou.

Další týden nás čekali v České Lípě a v Ústí nad Labem. Anička se zrovna vrátila z Afriky, tak jsem ji hned zaměstnala, aby nezapomněla, že má povinnosti. A tak revidovala a kontrolovala celé sobotní dopoledne. I oddíly z Liberecka se dostavily v „plné polní“. A opět jsme vysvětlovali, radili a opravovali. V neděli nás čekali v Ústí nad Labem. Na kontrolu účtů došla dokonce i paní s malými dvojčaty! Když jsem viděla nedávno v televizi záplavy v tomto městě, ani se mi nechtělo věřit, že před měsícem jsme tam byli a obdivovali Labe a nový most.

V Ostravě jsme větší nápor čekali v sobotu, hospodáři asi také, a tak ten den byl klid a pohoda. V neděli pak přišli skoro všichni, takže jsme kontrolovali od rána až do pozdních večerních hodin. Byli jsme rádi, že bydlíme v Ostravě, protože cestu autem několik hodin bychom asi nezvládli, Další kontrola byla v Praze. V sobotu se od rána trousily oddíly a protože mnozí využili možnosti nahlásit se předem, šlo všechno hladce. V neděli jsme zavítali do Hradce Králové. Po ukončení kontrol jsme měli ještě čas si prohlédnout město. Je nádherné. Také jsme zašli do Obřího akvária, které není vůbec obří, ale je moc pěkné. Když nad tím teď přemýšlím, tak to bylo jediné odpoledne ze všech víkendů na cestách, kdy jsme viděli i něco víc, než účty a deníky.

Kontrola v Brně proběhla uspokojivě pro všechny. Večer jsme odjeli do Zlína a udělali jsme moc dobře. V noci totiž v Brně byla sněhová bouře a napadlo 20 cm sněhu. Ve zlínské klubovně oddílu Líby Valentové bylo ale teplo a útulně. Asi proto tam dojelo mnohem víc oddílů, než jsme předpokládali.

Poslední dva víkendy jsme strávili na ústředí v Roztokách. Jednak tam mohli ještě přijet opozdilci a také proto, že proběhla kontrola účetnictví ústředí. Bohužel nedojel Péťa Bašta, protože do jeho auta nabouralo jiné, jehož řidič nedal přednost. Naštěstí to odneslo jen auto a náš revizor je v pořádku.

Prostě letošní Čistý tomík se vydařil. Zkontrolovali jsme skoro kolem 250 oddílů s výsledkem víc než uspokojivým. Děkuji všem, že při své práci s dětmi a zaměstnáním ještě dělají účetnictví oddílu. A vím, že někdy to vše skloubit jde na úkor rodiny, volna i spánku. Po těch letech, kdy jsme s akci Čistý tomík začali, je účetnictví většiny z oddílů vedeno dobře, chyby jsou minimální a je radost kontrolovat. Oddílům, které měly nedostatky, jsme se snažili pomoci radou, případně navrhli opravu. Potěšilo nás, že to neberete jako nutné zlo, ale jako prevenci. O to víc mrzí, že vedoucí či hospodáři oddílů, které čerpají nemalé částky v dotacích, nejsou ochotni se zúčastnit kontroly, ba ani nezvednou telefon, aby zavolali a domluvili se s námi.

Děkuji všem, kdo se zúčastnili a těšíme se na Vás zase za 3 roky. Do té doby přejeme jen samé krásné chvíle s dětmi, slunečné tábory, sjízdné řeky a spoustu krásných zážitků.

Za RK Ika Jaglová

Dobrodružství na Staré řece

Kdo z kluků či děvčat alespoň jednou nesnil o výpravě do tropických pralesů, do míst, kam jediná cesta vede po řece a je nutné si ji prosekat skrze větvea liány? O cestě plné nebezpečí a nástrah. Kdo z chlapců a děvčat by netoužil něco podobného prožít? Ne vždy je ale kvůli svým snům nutné cestovat na jiný kontinent. Stačí mít bystré všímavé oči a srdce otevřené. Dobrodružství někdy čeká jen pár kroků od domova.

A právě takové veliké dobrodružství zažilo pár chlapců z našeho oddílu necelých 20 kilometrů od svých domovů na řece Metuji. Že nevěříte ? Že to není možné ? Kde by se na té naší mírně tekoucí a známé řece Metuji dalo něco takového najít ? Pak tedy čtěte pár dalších řádků, nebo si alespoň prohlédněte fotografie.

Naše výprava začala zcela nenápadně na břehu řeky v Krčíně v Novém Městě nad Metují. Naskládali jsme veškerou bagáž do dvou raftů. Deset dobrodruhů dalo na dva dny sbohem civilizaci a vyplulo vstříc neznámým vodám starého koryta řeky Metuje. O tom, jak to na zapomenutém a opuštěném toku vypadalo, svědčí fotografie. Nevypovídají však ani zdaleka o všem, co jsme za ty dva dny prožili a zažili. Troufám si říci, že tato akce bude v oddílovém hodnocení silně konkurovat i letnímu táboru. Ty dva dny plavby zarostlým korytem, přetahování raftů přes padlé kmeny stromů, vzrušujících chvil, kdy za zatáčkou náhle celý proud řeky mizel v objektu staré pily a my téměř v plné rychlosti opouštěli čluny skokem na břeh, to bylo to pravé dobrodružství, to byl ten silný zážitek.

Nekonečné meandry a zákruty řeky s větvemi až do středu proudu, kterými jsme se probíjeli s krajním vypětím všech sil. Vysoké kopřivy žahající nás až na raft a hlavně překrásné ticho a klid okolní přírody. Vlahá letní noc pod baldachýnem hvězd s tichou hudbou šumící řeky jako ukolébavkou na dobrou noc. I ten letmý okamžik, kdy před člunem vylétl ze břehu ledňáček – drahokam našich řek, to vše jistě zůstane zapsáno v srdcích všech chlapců plavících se ony dva dny po staré řece.

Tomáš Buriánek
TOM, Vodáci, Hronov

Kulturní život Arachné

Letošní rok nejen utužujeme tělo na výletech a dalších oddílových výpravách zaměřených spíše na sporty, ale chceme udělat i něco pro svůj růst v dalších oblastech. Od nadace Pangea jsme získali grant zaměřený na vzdělávací a kulturní činnost. Rozhodli jsme se ho využít k přiblížení židovské kultury a celé problematiky Židů u nás.

Jednoho nedělního odpoledne jsme společně vyrazili na prohlídku Židovského muzea v Praze. Navštívili jsme Španělskou, Maislovu a Vysokou synagogu a také zavítali na starý židovský hřbitov. Jelikož informací od paní průvodkyně bylo velké množství, každý si domu do své knihovničky odnesl knížku „Židé, dějiny a kultura“, kterou si může v klidu v křesle pročítat.

Další výpravu za poznáním části historie spojené s židovskou otázkou

jsme uspořádali do Památníku Terezín. Prohlídli jsme si celou Malou pevnost a Muzeum ghetta. Nevlídnost počasí ještě podtrhovala hrůznost činů, které se zde za 2. světové války staly. Pevnost sloužila v letech 1940-45 jako věznice pražského gestapa. Přímo zde zemřelo 2500 vězňů. Pro většinu sloužila Malá pevnost pouze jako přestupní stanice do koncentračních táborů, kde následně zemřelo dalších 8000 lidí. Původně celá pevnost Terezín byla objektem postaveným koncem 18. stol. za vlády Josefa II. Opevnění mělo bránit zemi proti případným vojskům jdoucím z Pruska. Za 1. sv. války zde byl vězněn pachatel atentátu na Františka Ferdinande d'Este. Dnes je možnost si všechny tyto prostory prohlídnout s průvodcem.

Samotné město Terezín sloužilo za 2. světové války jako propagandistické židovské ghetto a jako přestupní stanice. Židé sem byli sváženi a mnoho z nich odsud bylo deportováno dál do Osvětimi a jiných táborů. Z více než 87 tisíc lidí, kteří transporty odjeli, válku jich přežil jen zlomek – necelé 4 tisíce. Město bylo velice přeplněno a byly zde naprosto nevyhovující podmínky pro život. Pokud vás zajímají bližší podrobnosti, určitě Terezín navštivte.

Myslíme si, že je třeba upozornit mladé lidi, že je mnoho menšin, se kterými se i v historii zacházelo jako se sobě nerovnými. Dochází ke stále většímu prolínání různých kultur. Společnou cestu můžeme najít jen v případě, že se budeme vzájemně více poznávat, naslouchat si a tolerovat odlišnost toho druhého.

Hanka Šimoníčková,
TOM Arachne, Praha

Petrohrad

Návštěvou Petrohradu se člověk tak trošku vrací do dětství. Pravda, do toho socialistického, kdy jsme se učili o Leningradu, ve kterém hrdinní bolševici skoncovali s carem, buržoasií, s Kerenským a kde se zdvíhají v noci mosty, aby koráby s nákladem mohly proplout. Ale vzpomínky jsou živé! Město–hrdina. Město, kde byl (na Stalinův popud) zavražděn S. M. Kirov.

Skutečnost, kterou jsme poznávali během letošního prvního květnového týdne, byla daleko pestřejší. Petrohrad, to je krásné panorama věží, věžiček, paláců z doby Petra I. a Kateřiny II. Město, které je ruskou branou na Západ, oknem do Evropy, „severní hlavní město“, jak mu přezdívá i ruský tisk.

Město, v jehož okolí leží takové skvosty, jako Carskoje selo (Carská vesnice) či Petrodvorec, komplexy paláců a přilehlých zahrad nevídané krásy, vstanuvších po barbarském německém bombardování z popele jako bájný Fénix…

Metropole, v jejímž centru najdete paláce nevídané krásy, světoznámou Ermitáž či hrobku carů v Petropavlovské pevnosti, kam před nedávnem přibyly ostatky bolševiky zavražděného posledního cara Mikuláše II. a jeho nezletilých dětí.

Centrum s úžasným Něvským prospektem, po kterém v Den vítězství pochodují dojemní veteráni II. světové války, neokázale a spontánně oslavováni mladšími spoluobčany. Ulice o pár bloků dál, s vybydlenými a oprýskanými domy, úděsnými, trávy a jakékoliv zeleně zbavenými plácky a dvorečky. Neboť vězte, že jsou místa v Petrohradu, kde se natírá, natírá, natírá. Místa, která vám připomenou kasárna: zvláštní, odpudivá směs zatuchlosti, zašlosti, nikdy pořádně neuklizené špíny, kde padesátá sedmá vrstva nátěru vykukuje pod padesátou osmou. Stejně se jednou oloupou všechny! Dlouhatánské ulice bez stromů, plné prachu a udusané hlíny, které dlažba teprve čeká… Mnohé domy nemají normální vchod, ale pancéřové dveře s číselnými kódy!

Několik pestrých pravoslavných kostelů, které přežily komunismus a dnes, dokonale zrestaurovány, patří k lákadlům města. Carské orlice, kterých v posledních letech opět přibylo, desky a pomníky připomínající vůdce revoluce Lenina. Těch, zdá se, neubývá…To všechno je Petrohrad.

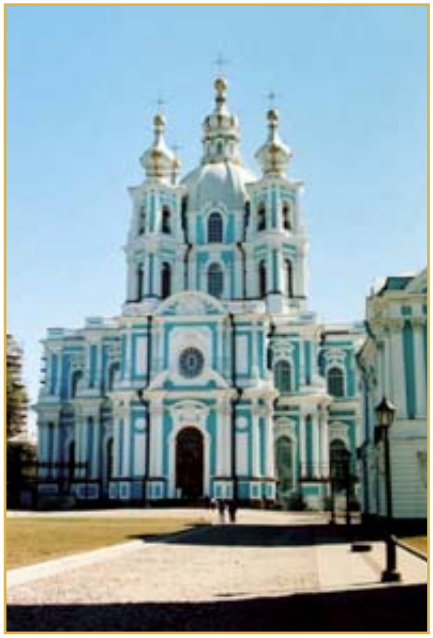

V Petrohradu dobře nakoupíte – jídlo poměrně levně, ceny jsou podobné jako u nás, jen nesmíte jíst v lepších restauracích, na ty mít nebudete. Dobře se napijete, Něvskoje pivo nebo pivo Baltika je rozhodně srovnatelné s českým. A nealko? Rozhodně kvas. Osvěží a neprožene, nebojte!

Vyspíte se vcelku levně, pokud netoužíte po luxusním ubytování v centru. Hotýlek Litovskaja patřil k těm levnějším, byl deset minut chůze od metra, do centra metrem dalších dvacet. Metro vám poslouží spolehlivě. Stanice jsou hluboko pod zemí, na zdech občas zahlédnete Leninův řád či budovatelské motivy. Týdenní permanentka je výrazně levnější než u nás.

Sympatickým druhem dopravy je maršrůtka, mikrobus, kterých jezdí po metropoli stovky a za pár rublíků vás popovezou, kam potřebujete.

Máte dost peněz? Pak nakupujte v centru Petrohradu, na již zmíněném Něvském prospektu. Luxus srovnatelný s Paříží či Berlínem! Pokud máte hloub do kapsy, jsou tu pro vás nespočetné trhy, pasáže či obchůdky s cetkami v podchodech metra….

Lidé…druzja. Poněkud vyčníváme. Aleš svými dlouhými vlasy, moje horolezecké „kristusky“ jsou zřejmě také nevídané. Neproklouzneme do žádné památky za tuzemské vstupné, budeme vždy „inostránci“. V lecčems jsou nám, Čechům, podobní. Potkáváme sympatické a vřelé lidi, kteří nás rádi nasměrují ke klášteru, na správnou ulici či do směnárny, ale i protivné servírky či prodavačky, které jsou tak arogantní, že se je svou úsměvnou ruštinou snažíme alespoň drobet kultivovat. Největší zážitky?

Jantarová komnata. Skvost, který za války ukradli nacisté a který ruští umělci před třemi lety instalovali zpět do Carského sela. Určitě noční mosty – vidět na vlastní oči, jak se kus vozovky zvedá i s lampami, které stále svítí, jak se ze tmy hbitě nasouvají obrovské říční lodě a mizí kdesi směrem k Finskému zálivu, to vážně stojí za trochu nočního bdění.

Piskarevský hřbitov s bezmála milionem mrtvých obránců města, místo vrcholné piety a zamyšlení. Podzemí Ermitáže s výstavou osobních předmětů Petra I., zručného, dynamického a notně autoritářského cara. Petropavlovskou pevnost s carskou hrobkou, Chrám Kristova vzkříšení, Smolný chrám, ze kterého je jen malý kousek do paláce, odkud vrchní bolševik Lenin řídil svou revoluci. Když revoluce – tak Aurora. Ocelový kolos trůní v jednom z ramen Něvy a námořníci ho šůrují a natírají a blýskají…

A také bar „Sytý taťka“, kde nám na přání zazpívala švarná pěvice i Podmoskevské večery.

Na Petrohrad potřebujete týden, hezké počasí a vhodnou roční dobu. Pokud můžeme radit, tak sem raději nejezděte před 9. květnem. Toho dne se totiž v Petrodvorci, letním sídle carů nedaleko od metropole, spouštějí nejkrásnější fontány na světě. Být v Petrohradě a nevidět je – eto něvazmožno!

Tomáš Novotný
Aleš Sedláček

Foto Petrohrad s fontánami –Aleš Sedláček

BAMBIRIÁ

PRAHA

V posledním květnovém víkendu se hnusné, deštivé počasí nevyhnulo ani Praze. Bylo však jediným mínusem uplynulé Bambiriády, vše ostatní šlapalo jako hodinky s helvétským křížem na rubu.

Zábavné atrakce, veselé a milé pomocnice, drsní, ale přátelští pomocníci, to vše přispělo k tomu, že dítka, ale i jejich rodičové opouštěli náš stan s úsměvem od ucha k uchu (a o to šlo především).

Již poněkolikáté výborně posloužily a pobavily originální deskové hry sestrojené oddílem Zlaté Šípy Ivo Skočka. Děti s úžasem protahovaly míček skrz huby děsivých příšer, komandovaly svého parťáka ležícího pod stolem nebo se snažily vyhnout peklu, na které ukazoval strašlivý satan.

Další, neméně zábavné atrakce, připravil Jiří Chour. A tak se dítka strefovala do medvěda, který se za oplátku stavěl na přední pracky, po louce se zmateně proháněly lidské pastelky a pořadatelé museli odolávat salvám smrdutých ponožek, vystřelovaných z obřích praků.

Děti si z plastových lahví vystřihovaly „chouří brýle“, které upomínaly na webové asociační stránky, tudíž čekáme výrazný nárůst členské základny. Junáku a pionýre, třes se!

Pořadatelské služby se na místě zhostily oddíly Arachne Markéty Kučerové a Světlušky Katky Rylkové. Pomohly též maminky od malých tomíků z pražských Bobrů Šárky Lehmannové. Všem patří velký dík, zvládli jsme to perfektně!

Jiří Hovorka
sekretář ústředí Asociace TOM

DA 2006

ČESKÈ BUDĚJOVICE

Na jihočeské Bambiriádě nás reprezentovaly oddíly „Práčata“ Rapšach, „Pěšáci“ a „Vltavíni“ z Českého Krumlova. V pátek i v sobotu nám „tam nahoře“ přáli a přes jednu či dvě mírné přeháňky počasí docela vyšlo.

Za dva dny navštívilo Bambiriádu 9.500 dětí. Předvedli jsme testové otázky z Turistického závodu, o které byl kupodivu velký zájem, přestože (nebo snad právě proto?) nebyly „akční“, ale „na bednu“.

Celkem naše stanoviště navštívilo přes 3 500 dětí, většina si kromě vlastnoručně zhotovených bambiriádních brýlí odnesla i podrobnější informace o naší organizaci a o Turistickém závodu. Vytrvalý déšť začal v sobotu večer a pokračoval až do neděle. Pořadatelé proto nedělní program Bambiriády ukončili již v 10 hodin.

Karel Snětina,
Práčata Rapšach

NYMBURK

Vzhůru na stromy!

Tomícký stánek s propagačními materiály

BAMBIRIÁDA OSTRAVA

Vysoká lana, stále velká fronta

Poprvé na lanech?

Sestavování kostek

Máme nové zdravotníky!

Vyšetření –měření tlaku

Po celé dva březnové víkendy jsme se věnovali školení táborových zdravotníků. Tuto akci pořádaly ve spolupráci s Českým červeným křížem pod hlavičkou odboru Chameleon oddíly Kasiopea a Nová země. Kurz probíhal na několika místech Brněnska, konkrétně v rodivší se klubovně Nové země, na skautské základně Horní mlýn, v základní škole v Lelekovicích a na bazénu v Kuřimi. Každé z těchto míst nám poskytlo podmínky pro jiný druh činností. Některé přesuny jsme navíc využili k procvičení různých způsobů transportu zraněných, čímž jsme se snažili v maximální možné míře přiblížit situacím, které mohou nastat na výpravách a dalších akcích turistických oddílů.

Vymyslet program kurzu tak, abychom zvládli veškerou látku předepsanou osnovami a při tom neumořili účastníky dlouhými bloky teoretických výkladů, dalo trochu přemýšlení, ale nakonec se to snad docela podařilo.

Během prvního víkendu jsme se věnovali především obecným základům první pomoci a nácviku resuscitace, obvazům, jednoduchým metodám vyprošťování a transportu postižených a základům anatomie. Původně naplánovaný nácvik zásahu při autonehodě jsme museli s ohledem na počasí a zdraví figurantů omezit a přesunout do poněkud divadelních podmínek vnitřku základny. Začal totiž padat sníh s deštěm a z umrzlé sněhové pokrývky se stala vrstva mokré břečky mezi spoustou kaluží a do toho jsme figuranty ukládat rozhodně nechtěli.

Druhý víkend jsme se zaměřili především na zákony a předpisy týkající práv, povinností a činnosti zdravotníka na táboře, táborovou hygienu, vybavení táborových i osobních lékárniček, jednotlivé skupiny léků, zopakovali jsme si anatomii a naučili se základní vyšetřovací metody. Snažili jsme se, aby naši kurzisti co nejvíc pracovali samostatně, a výsledky kreslení anatomických atlasů zdobily nakonec školní tabuli celý víkend. Zkusili jsme dokázat, že i zákony a předpisy se někdy dají vykládat lidsky a věřím, že Frodova lékárnička umístěná vrtulníkem do koruny stromu, aby byla v souladu s předpisy zajištěná proti přístupu nepovolaných, stejně jako jiná revoluční řešení z doprovodné scénky, nadlouho utkví v paměti našich absolventů.

Šeď teorie jsme proložili několika akčními vložkami. Hned v pátek odpoledne čekala na účastníky kurzu scénka „Útěk školní zmije Bedříška následkem výbuchu v laboratoři“. Pavle, která dělala uštknutou, se podařilo způsobit takový zmatek, že skoro všichni zachránci se vydali lovit zmiji, místo toho, aby se snažili ošetřit další zraněné, kteří měli „jen“ spáleniny, utrhané a pořezané prsty a nějaké střepy v ruce. Naopak zcela správně byl na vedlejší kolej odsunut povykující Dan s podvrtnutým kotníkem.

Sobotní dopoledne jsme strávili pod vedením instruktorů z Vodní záchranné služby Brno-město na Kuřimském bazénu. Ti nás učili, jak zachránit tonoucího a nenechat se utopit. Využili jsme k tomu nejen vlastní schopnosti, ale i plovákové pásy. I nalejvacího „Pepka“ (figurínu) se nakonec podařilo zachránit.

Poslední akční vložku jsme věnovali ošetření a transportu zraněných s využitím improvizovaných prostředků. Úkolem bylo najít, ošetřit a transportovat tři turisty ztracené v noci za mizerného počasí kdesi v lese. Zbytky sněhu, mlha a mírné mrholení dodávaly akci tu správně reálnou atmosféru. Organizaci celého zásahu se toho nedalo moc vytknout, figuranti to taky přežili a všem zúčastněným, doufám, došlo, že pokoušet se vlastními silami o transport člověka s těžším zraněním, není ve většině případů ten nejlepší nápad. Jako bonus jsme pak ještě někdy okolo půlnoci zařadili rozehřívání podchlazených pomocí Hiblerova zábalu.

Všichni účastníci úspěšně prošli závěrečnými testy. Rozhodně to nebylo tím, že bychom na ně byli mimořádně hodní. Nové zdravotníky si na táborech můžou prověřit oddíly Čtverka, Delfíni, Fantan, Kasiopea, Lesani a Vichr z Hor.

Velký dík patří Tince, která se se svatou trpělivostí a různými originálními nápady zhostila přednášení teoretické části kurzu, Rodovi a Lukinovi za velkorysou kuchyňsko-technickou podporu a partě figurantů částečně pocházejících z lidí mimo oddíly. Užili si s námi své.

Tento kurz nebyla ani první a rozhodně ani poslední akce se zdravotní tématikou. V budoucnu bychom rádi uspořádali tematicky zaměřené akce, jejichž součástí by mimo jiné byla i první pomoc v různých specifických prostředích a situacích (zimní hory, voda, skály, jeskyně a další).

Sepsal Vlasta Piff Hanuš,
Nová země, Brno
Foto: Frodo, Piff, Tinka

Outdoor a soutěže

Mám za sebou předsedování odborné porotě soutěže Olympus Outdoor Awards. Měla za cíl nesnadný úkol: vybrat nejlepší vybavení pro sport a pobyt v přírodě dostupné na našem trhu. Výsledky prvního ročníku jsou docela zajímavé.

Soutěží se téměř ve všem a teď tedy i o nejlepší stan, spacák, kolo, loď… Jestli je to k něčemu dobré? Myslím, že ano. Dobrým výrobcům to udělá radost, ale hlavně: výsledky představují docela zdatného pomocníka při výběru kvalitního zboží.

Akci organizoval server Horydoly.cz, (www.horydoly.cz) v odborné části hlasovalo 25 porotců a výrobky měly šanci uspět v šesti kategoriích.

Kategorii Cyklistika vyhrálo horské kolo Author Traction. Čím Traction zabodoval před záplavou ostatních „bajků? Je to v pomyslné řadě kol dobré kolo za rozumnou cenu. Jen v mém okolí se pro Traction rozhodli dva kamarádi, kteří si dali práci s výběrem, hledali a porovnávali.

Plus bod možná znamenalo i to, že si kolo vybrali pro cestu kolem světa populární Lucka Kovaříková s Michalem Jonem (www.luciemichal.info)

Mimochodem v jiné anketě, kde se hlasovalo o 50 nejzajímavějších žen v České republice, skončila Lucie šestnáctá!

Traction za letošní cenu 16 990 Kč se samozřejmě nemůže měřit se stovkami mnohonásobně dražších kol, ale je nejspíš trefou pro normální kluky a holky, kteří to myslí se sportem na kole vážně a taková útrata je maximem jejich možností.

„Traction v akci před 3 lety, tehdy ještě model s pevnou vidlicí.“

Z výsledků kategorie Horolezectví a vysokohorská turistika se může radovat firma Tilak, jejíž hned tři bundy se dostaly mezi 7 nejlépe hodnocených výrobků. Mnohokrát jsem slyšel: „Tilak - to jsou takové horolezecké montérky.“ Dotyční tím naznačují, že jiné firmy dělají možná líbivější design, ale zároveň potvrzují, že profíci hledí míň na parádu, jde jim o funkčnost bez zbytečných parádiček a tak nacházejí Tilak. Vítězná bunda Raptor je určena do nejdrsnějších podmínek, je z třívrstvého Gore-Texu XCR, váží 700 g a stojí 8 699 Kč.

Překvapením je vítězný výrobek v kategorii Lyžování a aktivity na sněhu - rukavice slovenské firmy Treksport Avalanche STX. Proč překvapením? Protože mu konkurencí byly zástupy vynikajících lyží, inovovaných skialpinistických vázání, znovu objevené sněžnice, teleskopické hole… Rukavice z Treksportu jsou určeny pro veškeré zimní aktivity, mají prodloužené zápěstí, vyteplení Thinsulate a proti promáčení jsou opatřeny membránou Sympatex Insert. Stojí kolem 1000 Kč.

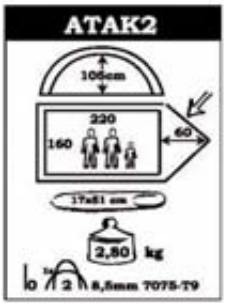

Kategorie Turistika a cestování určitě potěšila moravského výrobce stanů, firmu Jurek. Jejich stany si po mnoho let drží nejlepší pověst a sortiment se neustále rozšiřuje. Díky tomu je rok od roku složitější se zorientovat v jurkovském katalogu, ale když se to podaří, vybere si každý pro sebe ten pravý stan.

Vítězný Atak 2 patří k těm nejjednodušším tuláckým stanům pro 2,5 osoby a tipnul bych si, že právě v té jednoduchosti je jeho velká přednost. Samozřejmě podepřena kvalitními materiály konstrukce i tkanin, zpracováním a cenou 4590 Kč.

Pokud si něco z výše uvedeného pořídíte, neměli byste udělat chybu. Ale pozor, my už víme, že i v obyčejných teplákách se dá zažít velké dobrodružství!

Krásné léto přeje Ďouba.

foto: www.luciemichal.info, archiv autora, prop. materiály firem

Ještě po 20 letech...

Stejně jako řadě jiných oddílů setrvávajících dlouho v čase, přihodilo se i tomu našemu, že „vyhořel“. Taková věc se stává poznenáhlu, nad každým oddílem po nějaké době tento Damoklův meč visí. Nepřeji to nikomu, leč pokud si někdo myslí, že mu to nehrozí, ať se raději pořádně podívá nad hlavu svou, případně o něco výše, nad hlavy svých instruktorů.

Pokusím se zde popsat několik poznatků a osobních zkušeností, jak po dvaceti letech začít radostně, s optimizmem a úplně od nuly:

1. Tradice (nemyslím teď vlajky, pokřiky a bobříky, i když i moje mládí poznamenali Jestřábi, Černí Vlci a jiná zvířena), na které jste po dlouhodobém pobytu ve víceméně uzavřeném kolektivu bez obav spoléhali, prostě neexistují.

Jakékoliv postupy založené na „zvykovém právu“ nefungují, a tak je nutné je znovu vytvořit: „Pokud budete mluvit najednou, nikdo vás neuslyší“ nebo „Letící šiška není nejlepší prostředek k usmíření s přítelem“.

2. Zoufalý nedostatek střední generace, tedy lidí, na které se dá alespoň minimálně spolehnout a přitom mají věk rozeznatelně nižší než rodiče vašich nových členů. Nám zbyli ze starého oddílu dva a je to opravdu výhra.

3. Rodiče kupodivu nepokyvují s úsměvem na pozdrav a neposílají své ratolesti bez starostí na vaše šílené akce. Naopak, tváří se, že vás neznají a povětšinou je to pravda. I v tomto případě se na nás trochu pousmálo štěstí: Zrekvírovali jsme několik kluků našich kamarádů. Nicméně rodiče je zcela nezbytné zahrnout do svého pedagogického působení. Je to ale dřina!

4. A teď něco optimistického: čím jest vedoucí starší, tím silnější jsou pocity: Mám na to. Baví mě to. Vím o lidech, kteří mě v tom nenechají.

Je šance, že po takových pěti až deseti letech budete mít možná znovu pocit, že jste to úplně „nezvorali“.

Děkujeme všem, co nám pomáhají: ZŠ V Zahrádkách, Asociaci TOM, turistickému oddílu Světlušky. Děkujeme i těm, co nám drží palce a všem našim kamarádům. Pokud chcete vědět, jak to dopadne, sledujte živě na http://tabornici.zde.cz

Ivan Šimůnek,
TOM Táborníci

Vyhodnocení u táborového kruhu

Co se dělo v Ochozech...

Hopův úvod ke hrám

Doba letních táborů se kvapem blíží, na školení hlavních vedoucích táborů narváno. V Ochozech na základně TOM 3003 Pawnee z Bystřice pod Hostýnem se nás o víkendu 12. – 14. května sjelo celkem dvacet pět. Průkaz vedoucího zadarmo rozhodně nebyl. Zkušení instruktoři pod vedením Mojmíra Nováčka se do nás nemilosrdně pustili hned v pátek. Nahustili do nás všechno, co správný vedoucí vyjmenuje o půlnoci třeba i pozpátku. Do smrti si budu pamatovat, že vosa nebodá, ale kouše. Paragrafy, zákony, vyhlášky, hygienu, bezpečnost, táboření atd. máme od onoho víkendu v malíčku.

Abychom si snad nemysleli, že připravit tábor je nějaká legrace, zahráli jsme si na závěr několik vypečených ukázkových her včetně běhačky v průtrži mračen a krupobití. Zoceleni těmito zážitky jsme už hravě zvládli ďábelský závěrečný test a hrdě převzali kýžené průkazy. Děkuji za bezvadně připravený víkend, za práci instruktorů v čele s Mojmírem Nováčkem a v neposlední řadě Zdeňkovi Rolincovi a jeho ženě z TOM 3003 Pawnee za poskytnutí základny a celovíkendovou vzornou péči o naše žaludky. Díky!

Radek Drnovský
TOM Turisťák, Rosice

týpí jako domov

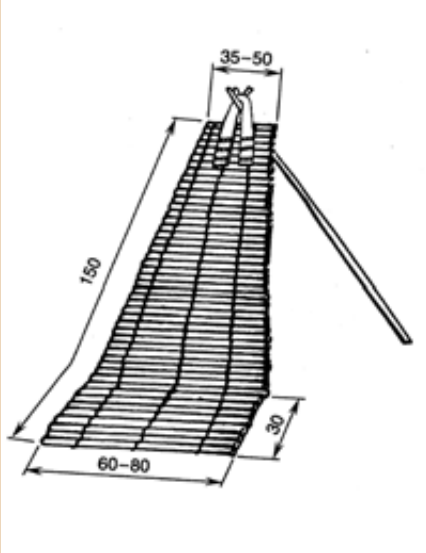

Lenoška s koženým závěsem zdobeným korálky

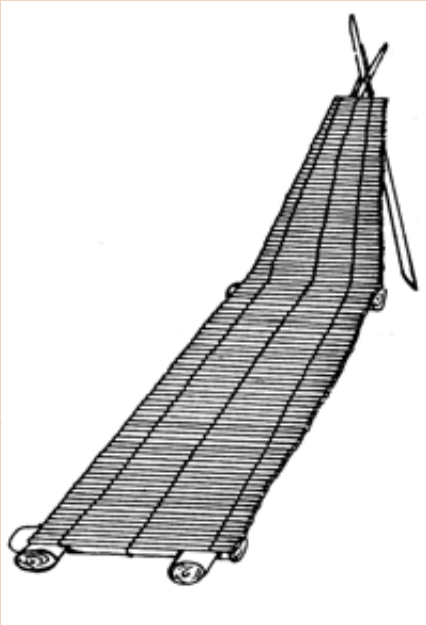

Proutková postel s ozdobným čelem

Kresby: kniha Tábořime v týpí, Jiří Macek a kol., vydala Liga lesní moudrosti v r. 2002 a Ernest Thompson Seton, Dva Divoši

Dneska to bude o nábytku v týpí. Nábytek v týpí? Pláňoví Indiáni sice nemohli mít mnoho věcí, aby je byli schopní snadno stěhovat při svém putování za zvěří, ale některé kousky přece jen měli. Jedním z nich je lenoška. Jak už slovo napovídá, tenhle nábytek činí táboření v týpí velmi komfortní záležitostí. K mobiliáři týpí může také patřit truhla či proutěný koš na společné jídlo, různé taštičky a váčky a hlavně kožené bedny. Teď tedy k lenošce.

Proutky na lenošku, většinou vrbové, se sbírají na jaře ještě před vypučením lístků, samozřejmě s ohledem na strom. Je hezké stromu poděkovat a také mu nějaké ty proutky nechat. Na takovou lenošku stačí 120–150 proutků maximálně 1 cm silných. Oloupou se, rozměří, provrtají na čtyřech místech a svážou dratví. Lenoška se odshora dolů zužuje, první proutek nahoře má většinou 35-50 cm, spodní 60-80 cm. Pokud zadáte do svého vyhledávače na Internetu „backrest“, určitě naleznete inspiraci.

Lenoška se zavěšuje za závěs na trojnohu odpovídající velikosti. Na trojnohu si můžete dát věci, které potřebujete mít při ruce nebo které nechcete vystavit kouři. Závěsem může být prostý jelenicový řemínek či bohatě vyšívaný pruh jelenice, případně flauše. Proutky můžete proplést pruhem flauše nebo flaušem olemovat okraj lenošky po celé délce. Nezapomeňte ani tady, že v jednoduchosti bývá skryta krása. Způsob umístění lenošky v týpí je závislý na počtu táborníků. Je možné natočit v zadní části týpí dvě lenošky mírně zády k sobě, od nich se pak odvíjejí prostory na spaní na délku člověka („kóje“) zakončené dalšími lenoškami až ke vchodu. Jinou možností je vytvořit vzadu jednu širokou kóji. Všechny lenošky lze vlastně natočit směrem k ohni.

Lenošku lze ještě vylepšit, pokud ji spojíte s postelí z proutků podloženou kládami. To je však záležitost náročnější jak na výrobu, tak na vlastní stavbu. Dobře udělaná proutková postel se jistě vyrovná moderním pružným matracím. Je nejen pohodlná, ale i zdraví prospěšná.Velmi často si lenošky bereme ven, zvláště na táboře, do stínu stromů a kruhu přátel, na rokování na sněmu nebo jen tak před týpí. Můžete pak pohodlně pozorovat, co se děje v táboře. A jedna dobrá zpráva pro lenochy: někdy stačí opírat se zvenčí o tyč týpí. Indiáni prý věřili, že tak je člověk zároveň ve svém domě a zároveň v táboře a propojuje je. A to je přece důležitá věc!

Josef Porsch – Ablákela
ablakela@centrum.cz

Kukla se vrací!

Je mou povinností všechny informovat o velmi důležité události. Zlotřilý kriminálník s přezdívkou „KUKLA“ se vrací! Podařilo se mu prchnout z nejstřeženějšího vězení Čech a my ho musíme opět polapit! Naposledy se pořádal lov na Kuklu v roce 2004, kdy byl také úspěšně chycen a odsouzen. Nyní je ale na svobodě, je o dva a půl roku chytřejší a zkušenější, proto potřebujeme pomoc každého z vás!

Víme jistě, že Kukla se bude poflakovat po Poděbradech v sobotu **20. ledna 2007.** My se tam setkáme o den dříve, abychom promysleli společnou strategii. Vrhneme se na něj v sobotu ráno. Když vše půjde dobře, do večera by měl být za katrem.

Jeho největší slabiny? Psychiku kulturního barbara Kukly naprosto podlomí hezké divadlo, zajímavý film, tajemná fotografie, extravagantní výtvarno nebo divoký tanec. Můžete na něj také vyrukovat s nabroušeným mluveným slovem či okouzlujícím hudbou a zpěvem. Kdyby nic z toho nevyšlo, připravte si nějaký předmět z kategorie „A je to“, kterým ho můžete praštit po hlavě. Dobře mířená rána ho skolí taky.

Všichni se náležitě připravte a přijeďte v co nejhojnějším počtu, je vypsána odměna 30 tisíc! A to ne korun, euro ani dolarů, ale pravých a nefalšovaných tlesknutí jásajících fanoušků. Je to prostý výpočet: spousta tomíků krát přibližně deset tlesknutí na osobu = 30 000.

Dobrá, přiznávám, vše, co jsem zatím napsal, bylo s troškou nadsázky, ale že se nám vrací soutěž Kukla, je pravda. Místem konání jsou Poděbrady, organizátory jsou poděbradští Robinsoni. Celá akce se bude konat od **19. do 21. ledna 2007**, **vlastní soutěž proběhne v sobotu dvacátého.** Pro účely soutěže jsme si zamluvili půl poděbradského zámku (divadlo a kino) a bohatou princeznu k tomu! Přihlášky a dotazy směřujte na adresu **robinsoni@email.cz.**

Tak v lednu ahoj!

Michal Míča, TOM Robinsoni

EURORANDO 2006

Tato stěžejní akce Klubu českých turistů v roce 2006 ráda uvítá tomíky na svém závěrečném týdnu v jižních Čechách. V rámci tohoto týdne můžete poznat krásu jižních Čech a setkat se s mnoha kamarády z jiných TOMů, tomíků z Německa, Rakouska a Ruska. V pátek 8. 9. se všichni sejdeme v kempu u Českých Budějovic, abychom se v sobotu mohli zúčastnit slavnostního turistického průvodu turistů z celé Evropy v Českých Budějovicích.

Termín:

2.-10. 9. 2006 je možno se zúčastnit i na kratší dobu).

Ubytování:

Tábořiště u Českých Budějovic za příjemnou cenu ca 40,- Kč / osobu a noc. Též je možno ubytování na VŠ kolejích či školách ve vlastních spacácích a kerimatkách. Cena bude závislá na počtu našich účastníků a dohody s KČT. Věřím, že bude pro nás výhodná.

Doprava:

Oblast KČT Valašsko Chřiby má v úmyslu vypravit autobus pro účastníky ze Zlínského kraje (organizuje Karel Janošek – TOM 1403, tel. 603 489 387, k.janošek@cra.cz) Oblast Moravskoslezská vypravuje autobus 7.-10.9. organizuje Ing. Mojmír Nováček, tel. 603 513 144, mojmir.novacek@seznam.cz.

Velmi výhodná je doprava vlakem. Zpáteční jízdné z Euroranda je zdarma, pokud se tam dopravíte vlakem.

Zatím dohodnuté akce: Splutí Vltavy s poznávacím programem: 4.–8. 9. – TOM Pacov, němečtí a ruští tomíci (mládež od 14 let) 6.–8.9. – TOM Vsetín a rakouští tomíci 8.–9 .9. – společný program v Českých Budějovicích

Přihlášky a dotazy: Jiří Homolka, Ohrada 1834, 755 01 Vsetín, tel. 602 521 277, voweco@vs.inext.cz.

Více najdete na www stránkách Klubu českých turistů nebo v katalogu Eurorando, ten si můžete vyžádat na své oblasti KČT nebo přímo na ústředí KČT:

EURORANDO 2006, Klub českých turistů, Archeologická 2256, 155 00 Praha 5 – Lužiny

Jiří Homolka

Oslava 15 let Asociace TOM na Moravě

První část oslav 15. výročí založení Asociace TOM se konala v Praze na parníku Tyrš. Její druhá část, tentokrát na pevné zemi, proběhne na Moravě. Účastníci oslavy budou mít možnost projet se PARNÍM VLAKEM.

Ráno v sobotu 7. října okolo 9. hod. vyjede z hlavního nádraží v Ostravě historický vlak s parní lokomotivou zvanou „Velký Bejček“z roku 1924, s řadou historických vagónů po trase Frýdek-Místek, Frýdlant nad Ostravicí, Valašské Meziříčí. Poplatek za jízdu vlakem činí 100 Kč za osobu.

Nastoupit můžete v Ostravě, ale i v dalších místech, kterými bude vlak projíždět. Ve Val. Meziříčí si železniční fandové mohou prohlédnout dopravní kancelář a depo kolejových vozidel.

Ve Valašském Meziříčí připraví oddíl Zlaté šípy **Slavnost mezi hořci**, což bude řada her, motivovaných jejich nepřekonatelnými celotáborovkami. Navečer odveze historický vlak ostravské tomíky domů, ostatní musí použítběžné spoje Českých drah.

Přenocování v Ostravě zajištěno z pátku na sobotu. (karimatka a spacák)

Přihlášky posílejte na adresu:

Mojmír Nováček, Rottrova 1, Ostrava – Zábřeh, 700 30 nebo e-mailem na adresu ***mojmir.novacek@seznam.cz.***

Přihlášené oddíly obdrží podrobné pokyny. Přihlášky se přijímají do 15. září 2006. Kapacita vlaku je 360 míst.

Platí: kdo dřív přijde, ten dřív mele...

Mojmír Nováček,
Moravskoslezská krajská rada A-TOM

========== ========== zde odstřihněte

Závazná přihláška na jízdu historickým vlakem v sobotu 7. 10. 2006

Oddíl (číslo, název)..... Počet účastníků jízdy.....
Vedoucí – jméno..... Adresa.....
Telefon, e-mail ..... Místo nástupu do vlaku.....
Ubytování v Ostravě: (zaškrtněte) ANO NE

Datum: Podpis:

Milan BLŠŤÁK... fotograf „do nepohody“

Po dlouhých letech „normálního fotografování“ přírody, dětí nebo hor se v posledních devíti letech zamiloval do makrofotografie. Do světa, ve kterém neplatí běžné fyzikální zákony a ve kterém objevíte věci normálnímu oku neviditelné. Výraz „fotograf do nepohody“ vystihuje podstatu jeho práce, protože fotí nejraději v extrému - v zimě, v mlze, po dešti (ale občas neplánovaně i za deště), ve sněhu i za ranních mrazíků. A to všechno nejlépe hodně brzo ráno, když je příroda ještě neprobuzená, nedotčená lidskými kroky a vycházejícím sluncem. Už třicet šest jeho autorských výstav „Svět jako MAKRO“ oběhlo za posledních 8 let Českou republiku a kolekce jeho velkoplošných makrofotografií zdobí interiéry mnohých velkých firem. A o tom, že je to focení pro radost a že dokáže radost přinášet i dalším, se můžete přesvědčit v jeho nové fotografické knížce „Příběhy (ne)obyčejné makrofotografie“. Je v prodeji od dubna v knihkupectvích nebo na jeho www stránkách.

Jeho fotografie ale přinášejí radost i jinde. Letní i zimní tábory „Na Ostrůvku“ mají svou dlouholetou tradici a prošlo jimi za skoro dvacet let stovky nadšených dětí. Díky jeho fotografiím je pořád kam se vracet za vzpomínkami. Na www.blstak.cz v sekci „Svět jako dětská radost“ najdete dlouhou historii dětských úsměvů, desítky bláznivých nápadů a hlavně nadšení, bez kterého se s dětmi pracovat nedá. Jeho TOM Na Ostrůvku tvoří velká parta podobných nadšenců a celý oddíl patří k těm, které si na nudu nebo na nedostatek dětí rozhodně stěžovat nemohou. (mb)

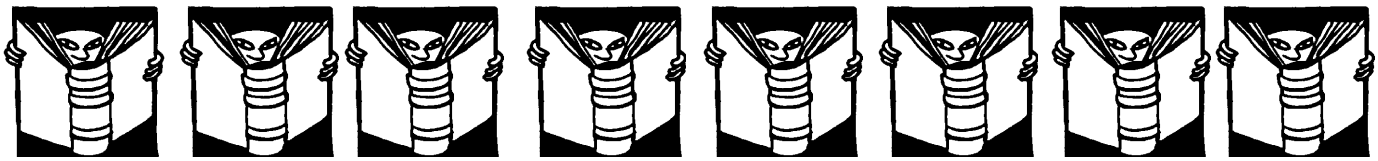

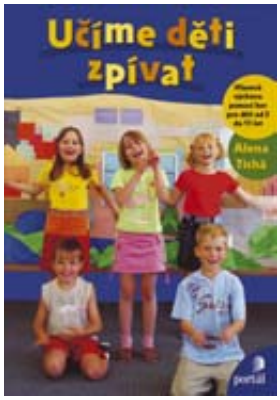

Hlasová výchova dětí od 5 do 11 let pomocí her

Děti mívají málo příležitostí ke zpívání a často ani neumějí správně používat svůj hlas. Autorka připravila cvičení a hry, které vedou i tzv. nezpěváky k čistému zpěvu. Děti se učí být citlivější a vnímavější ke svým tělesným a sluchovým prožitkům, učí se být ohleduplné ke svému hlasu. Motivace blízké jejich světu povzbuzují zaujetí dětí hrát si se svým hlasem a objevovat jeho možnosti. Hrou procvičují dovednosti potřebné ke zpěvu, jako je správné dýchání, uvolnění, koordinace a posílení potřebných svalů, probuzení hlavového rejstříku, rezonance hlasu. V komunikačních hrách zlepšují sluchovou pozornost, hudební představivost a čistotu intonace. Hrají si společně s výškou tónu, s rytmem a přitom si upevňují správné hudební představy nutné k čistému zpěvu. Pozornost je věnována i náležité výslovnosti v mluvě i při zpěvu. Vybrané písně jsou uspořádány podle dovedností procvičených v hrách a zábavných činnostech. Vydal Portál, cena je 199 Kč

Záhadné příběhy s otevřeným koncem, které čtenářům umožňují prověřit si logické myšlení, postřeh, kombinační schopnosti, představivost a další znalosti potřebné k usvědčování pachatelů nejrůznějších zločinů. Čtenář se může se svými detektivními schopnostmi připojit k pátrání policejního detektiva seržanta Wilsona a jeho přítele a spolupracovníka, geniálního soukromého detektiva Shermana Holmese, který o sobě tvrdí, že je pra-pra-pravnukem Sherlocka Holmese. Čtenář může porovnat své řešení s tím, co vypátral Sherman Holmes. Jeho vysvětlení případu, určené poněkud pomaleji chápajícímu seržantu Wilsonovi, je uvedeno na konci knihy. Obtížnost předkládaných případů, které jsou velice pestré a zasazené do současnosti, se postupně zvyšuje.

Kniha je určena čtenářům od 13 let, kteří rádi luští nejrůznější záhady. Příběhy lze využít i ve skupině dětí nebo mládeže. Vydal Portál, cena je 149 Kč

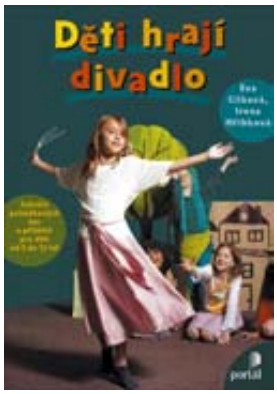

Scénáře asi 15 pohádkových her a příběhů pro hraní divadla s dětmi od 5 do 12 let, ale i pro starší děti, včetně námětů pro přípravu a provedení. Patří k nim např. pásmo jarních říkadel a her, známé pohádky i zajímavé uvedení sportovních her. V úvodu autorky stručně popisují, jak s dětmi pracovat a jak lze texty upravovat pro vlastní podmínky. Přidávají své zkušenosti, jak vést dramatický kroužek a motivovat děti. Zmiňují se o přínosu dramatické výchovy pro rozvoj osobnosti, pro komunikaci a zlepšení vztahů mezi dětmi. U scénářů je uvedena délka trvání hry (obvykle 10 – 20 minut), počet herců i možnosti uplatnění statistů nebo drobnějších rolí. U všech her jsou připraveny i návrhy jednoduchých kulis a kostýmů.

Vydal Portál, cena je 189 Kč

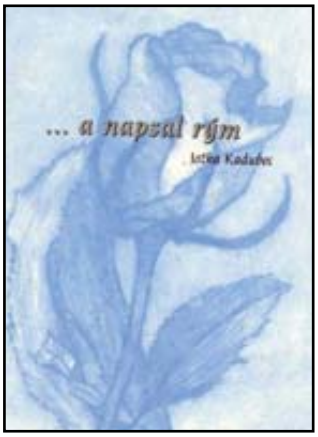

V Brně
Potkávám v rušných ulicích
krásky jak v lese stromy,
vteřiny času valících
se nad starými stromy.

Jsou vystřižené z bulvárů
kráčející postavy
s útlostí nohou komárů
svůdné dívky z Moravy.

Dárek od Jožky Kadubce, jihočeského vedoucího nového oddílu, dostalo ústředí Asociace TOM v podobě milé útlé sbírky básniček!

V malé sbírce s názvem …a napsal rým se objevují především milostné básničky. Sbírku ilustrovala Hanka Goszlerová.

Jožkovi srdečně děkujeme a pro ostatní předkládáme krátkou ukázku:

Zlatý mokasín 2006

Sportovci se potí v honbě za Zlatou tretrou, my, potomci indiánského kmene, se jednou do roka pachtíme za Zlatým mokasínem.

A jaké to bylo letos? Tradiční počet sedmi disciplín jsme nezapomněli dodržet – možná vás některé z nich inspirují k vyzkoušení. Prvním úkolem byl hromadný Závod s brzdou, při kterém děti musely urazit trať s listem papíru přiskřípnutým mezi koleny. Do cíle dorazili všichni bez nehody a poměrně rychle. Následoval Hod oštěpem, protože jsme však oddíl spíše menšího kalibru, házelo se „oštípkem“ – tedy sirkou. Mnohdy místo razance při odhodu pomohlo počkat na příhodný vítr. Disciplína Harampádí neměla chybu. Sledovat závodníka, jak se snaží pobrat 13 různých předmětů a utíká s nimi kolem mety, mnohé rozesmálo...

V parném dni přišla vhod soutěž zvaná Plácni! Úkol byl prostý – vyplácnout z lavoru co nejvíc vody. Kdo se strachoval o své suché tričko, neměl šanci na úspěch. Moták zamotal hlavy všem – není lehké proběhnout s „očnicemi“ (dvě špulky od toaletního papíru spojené gumičkou) na hlavě spirálou a cestou zpět vyhnat z bludiště míček. Některým dělalo potíže s očnicemi vyhledat tenisák, který ležel přímo před nimi.

Vyzkoušejte, uvidíte – nebo spíše neuvidíte... Klasika na závěr – Tref střed kruhu se zavázanýma očima. Hromadná disciplína PET běh ještě před vyhlášením vítězů zamíchala pořadím. Pohánět dírami obdařenou PETku tak rychle, aby v ní zůstalo co nejvíce vody – to byl poslední úkol. Pak už jen diplomy, ceny, radost a překvapení – akce měla úspěch.

Tomáš Chico Hlavica,
TOM 19153 OYATE WOAPE
Otrokovice

PLPA aneb 358 plyšáků v klubovně

Uspořádat akci, která zatím v našem oddíle (a věřím, že ani v ostatních sdruženích) neměla obdoby, nás napadlo někdy kolem Vánoc. Prostě a jednoduše – připravíme a užijeme si akci zvanou Plyšáková párty (tedy zkráceně PLPA). Neobvyklé, nemyslíte? Děti vyslyšely pokyny a v neděli odpoledne se naše klubovna začala plnit plyšovými přáteli. Sešla se jich opravdu velká hromada – celkem jsme jich napočítali 358! (překoná nás někdo?) Kromě rekordního počítání jsme vyhlásili nejstaršího (ten už něco pamatoval!) a největšího (skoro 1,5 metru) plyšáka, sympatická želva si odnesla prestižní titul Plyšš 2006. Nechybělo ani představení VIP plyšáků každého z nás, plavání v plyšovém moři a na závěr hromadné plyšové foto. Zkrátka – plyšové odpoledne nemělo chybu...

Tomáš Chico Hlavica,
TOM 19153 OYATE WOAPE
Otrokovice,
www.woape.org

Školení hlavních vedoucí LT

Dne 12. 5. – 14. 5. 2006 v Bílavsku proběhlo školení hlavních vedoucích táborů. Už po příjezdu jsme poznali, že víkend bude probíhat v příjemné, uvolněné, ale pracovní atmosféře. Navečer zaplál oheň a zároveň začala první přednáška, která trvala okolo 1,5 hodiny. Po ukončení se vytáhly kytary a společně jsme „zabékali“, ale všeho s mírou, protože ráno v 8 hod. začal maraton přednášek. Během dne jsme se dozvěděli spousty informací, počínaje přípravy tábora, přes bezpečnost, hygienu, či psychologii. Odpoledne bylo zpestřeno ukázkou zajímavých her. Program pokračoval až do pozdních hodin a byl zakončen diskuzí o našich oddílech...

V neděli jsme ještě probrali zásadní téma: právní předpisy. Po obědě jsme se vrhli zúročit nově získané vědomosti v testu, abychom získali osvědčení, že můžeme být hlavními vedoucími LT. Víkend v Hostýnských vrších se vydařil, jídlo bylo skvělé, počasí ucházející, informace zajímavé a školitelé „profíci“.

Tomáš Chrobák a Martin Hermann
T. O. R., Frýdek–Místek

Akce Praha

Když jsem vedl Průzkumníky, jezdili jsme občas do Prahy na prohlídku historie našeho hlavního města. Také můj nový oddíl – Paprsek z Krásného Pole a lidičky od Iky z Průzkumníků, celkem 45 Ostraváků, vyrazilo opět ku Praze .

Vyrážíme za hustého deště a ani Praha nás moc mile nepřivítala. Je zataženo a drobně prší, je kosa. Z nádraží se přesunujeme do školy na Zlíchově, kde učí naše kamarádka Zuzka a kde budeme spát v tělocvičně. Převlékáme se a balíme svačinky a pití a už se jde do centra – Václavák, Lucerna, Staroměstské náměstí s orlojem a hledáním zaběhnutých lidí, trh, svačinka na nábřeží Vltavy a za Mánesovým mostem stoupáme k výšinám hradu. Zase cedí… Schováváme se v muzeu hraček. Lije. Schováváme se pod střechami Zlaté uličky, ale dost už to vlhko cítíme. Mokří si však nenecháme ujít katedrálu sv.Víta – tam neprší. Po prohlídce chrámu následuje strategický ústup do tepla paláce Flora, kde se mlsá a schneme, někteří i spíme v kině Imax u projekce žraloků. Tím sobota pomalu končí. Ve škole se sprchujeme, nezničitelní kluci hrají do setmění na plácku za školou fotbal.

Ráno v neděli jedeme na Vyšehrad. U školy bylo zataženo, na Vyšehradě jasno tak měníme plány. Po prohlídce hřbitova a okolí jdeme k rotundě a pak do kasemat pod zem. Pak pěšky do školy na oběd a pak už hurá do ZOO. Zavírají ji v 18 hodin tak se přesunujeme k lanovce na Petřín, a shora pak scházíme kolem hradu uličkami na Karlův most a prohlížíme si noční Prahu osvícenou světly. Do školy, když několika z nás ujelo metro, docházíme po 22 hodině a jdeme spát.

První máj je plný slunce. Vyrážíme do přírody – jedeme na konečnou tramvaje na Barrandov a odtud Prokopským údolím, kolem jezírka nahoru nad Zlíchovskou školu, kde je krásný výhled na Prahu. Tam hrajeme poslední hru, balíme. Tři dny jsou pryč a musíme zase domů - autobusem z Florence frčíme do naší Ostravy. Doma je zataženo, všude jinde svítí slunce!

P.S.Díky Martinovi nám už fungují stránky-www.tompaprsek.com

Karel „Hroch" Závadský ,
TOM Paprsek

Kurz pro rádce TOM Libereckého kraje Bosna 2006

Ve čtvrtek večer si každý zabalil svůj batoh, větší či menší, a šel spát se strachem, jestli tu letošní Bosnu přežije. Přežili jsme ji ale všichni do jednoho.

Již po cestě jsme se postupně setkávali – zástupci Robinsonů, Bubláků, Myšáků, Chippewy a Dakotů. Všichni společně jsme dorazili na Bosnu. Ale přece to nemůže zůstat bez nějakého toho problému! A taky že nezůstalo: asi hodinu po tom, co jsme se nacpali do chaloupky a pečlivě si vybalili, objevila se nějaká skupinka lidí, že to tu prý mají na tento víkend zamluvené oni. Samozřejmě jsme se museli zase sbalit a přestěhovat se do tábořiště na Malé Skále.

Po sobotní snídani a hygieně jsme si šli hrát s lany. Měli jsme si zavázat oči šátkem a v družstvech jsme se rozestavěli kolem provazu a poslepu jsme z něj měli vytvořit takový tvar, jaký nám byl zadán. Taky jsme si ještě malinko pohráli se sádrou. Dělali jsme si totiž obtisk obličeje. Napatlali jsme si obličejíčky krémem, vytvořili sádru, čapli obvazy a už to jelo. Na kousky rozstříhané obvazy jsme namáčeli do sádry a pokládali je tomu druhému na obličej. A aby mohl dýchat, nacpali jsme mu do pusy brčko. Suché se to pak v některých případech servávalo z obličeje anebo odstříhávalo. Ale nakonec všechny masky vypadaly pěkně, jedna byla s vlasama, jiná zase s nosníma dírkama.

Po tomto velice náročném úkolu si někteří z nás půjčili od Jirky GPS a hledali „poklady".

Víkend na „BOSNĚ" byl skvělý, naučili jsme se zase pár nových her, seznámili s novými přáteli a pobavili se. Už se těšíme na podzimní pokračování.

Karolína Kopecká, TOM Magneti
Kristyna Beránková, Matouš Pařík,
TOM Dakoti, Česká Lípa
Lukáš Michätslager, TOM Máci, Turnov,

Loučení, loučení

S milými spolupracovníky se člověk loučí nerad.

Pro mne i řadu mých kolegů je těžko představitelné, že paní Anna Benešovská, která na ústředí jako sekretářka pracovala víc než deset let, k poslednímu červnu 2006 končí!

Po Petru Balcerovi, který ústředí opustil před měsícem (jakkoliv zůstává častým konzulatntem a poradcem ve věcech účetních) je to druhá změna.

Paní Benešovská odchází na odpočinek. Oběma kolegům vřele děkuji za dobrou a trpělivou spolupráci a věřím, že se budeme setkávat neformálně, často a rádi.

Tomáš Novotný

Co bylo ve zbytku dubna, květnu a červnu 2006

- Metuje maličko vyplavila dědovskou chalupu a skauti a tomíci, kteří ji poté navštívili, měli plné ruce práce. Budiž jim za pomoc při úklidu dík.
- Do čela Klubu českých turistů byl zvolen Jan Stráský, který vystřídal Jana Havelku. V řádných volbách byl zvolen do klubového předsednictva Jiří Homolka, z titulu funkce zasedli v tomto orgánu dále Tomáš Novotný, Jaroslav Krejzlík. Členy klubového vedení jsou také Karel Markvart, Vratislav Chvátal, Jaroslav Šlechta, Zdeněk Cabalka a Ján Babnič, který je zástupcem J. Stráského.
- Jana Havelku zvolili aplaudující delegáti čestným předsedou Klubu českých turistů.
- Zdivočelé pionýrky z Kdyně zdemolovaly dva zámky a výrazně poničily obložky nových dveří v mezholezské základně. Jejich vedoucí škodu uznala a ve spolupráci s ústředím tomíků pracuje na nápravě.
- Pavel Vaňásek makal na opravách střechy stodoly v Kaménce, o které mezitím vyšel v Turistovi krásný článek od Jana Sládka.
- Ředitelka odboru pro mládež Eva Bartoňová domluvila s šéfem Senátu PČR dr. Sobotkou, že se zúčastní vernisáže výstavy S dřevomorkou na startu, která po sněmovně zamířila do horní komory našeho parlamentu.
- Jediný evropský major civilní služby Zdeněk Šmída se rozhodl vrátit se ze Zélandu přes Bangkok do předvolebně rozvařené České republiky. Aby návrat lépe ustál, dopřál si v Asii pravou thajskou masáž.
- Jiří Hovorka, asociální sekretář a milovník více než jedné dixielandové kapely organizoval vyplutí parníku Tyrš, ve skutečnosti velké plechové lodi, na které 16. června proběhly oslavy patnáctin našeho hnutí.
- Mojmír Nováček se mezitím ve Slezsku potýkal s Velkým Bejčkem.
- Na ústředí nastoupil na poloviční úvazek nový ekonom Josef Novák, vousatý a vlasatý.
- Ústředí oslovilo oddíly, které neprošly Čistým tomíkem s naléhavým upozorněním, aby situaci napravily.
- Poděbradští Robinsoni začali ze zelené louky dolovat Kuklu.
- Časopis Týden napsal v reportáži Ivana Motýla v květnu 2006, že tomíci a ligisté jsou stejně poloviční skauti a vložil skautskému vicestarostovi Josemu Výprachtickému do úst neautorizovanou větu, kterou láká dotyčný ostravské tomíky z oddílu BVÚ zpět do Junáka.
- V dědovské i mezholezské chalupě, jakož i v Janově zůstávaly pitomé dárky v podobě zbytků od oddílů, které soudí, že někdo po měsíci využije jejich vyčichlou kávu, zbytek citronády, neidentifikovatelný bílý prášek v hnusném igelitovém pytlíčku, spoustu koření a jiných mňamek v červeném kbelíčku, trochu jíšky, vyschlý bůček, žblebt hořčice či jiné, většinou ušmudlané, vyvanulé či jinak nechutné pochutiny. Správci a ústředí volají: dost!
- Ministerstvo školství napsalo (nerado) tomíkům, pionýrům, junákům a vůbec všem spolkům, že kvůli nálezům a nápadům kontrolních orgánů je nutné, aby dodrželi procento spolufinancování, které slibovali v projektech, a to i tehdy, když dostali méně peněz, než požadovali. Skauti, pionýři a tomíci odepsali, že by to způsobilo totální rozval v jejich již tak nehojných financích, a ustaraně vložili hlavu do dlaní.
- 23 oddílů ohlásilo, že chce soutěžit ve spolkové soutěži 21. Připomeňme, že nepřekročitelná uzávěrka přihlášek do soutěže je 30. června a o víkendu 20. až 22. října proběhnou finále obou kategorií a vyhodnocení.
- V Praze na Malé Straně zasedlo předsednictvo spolku, které se věnovalo kontaktům s Němci a Rakušany v létě roku 2006, harmonogramu soutěže 21 a jejímu vyhodnocení, investičním akcím. Vedení vzalo na vědomí průběh klubové konference a konstatovalo, že tomíci jsou v předsednictvu KČT řádně zastoupeni. Vedení schválilo výroční zprávu za rok 2005 a vyslechlo zprávu předsedkyně revizní komise Ilony Jaglové a o průběhu akce Čistý tomík.
- Brněnský krajánek Martin Přibyl kývl na členství v ekonomické radě KČT, kterou povede asociální místopředseda Jiří Homolka, zatímco Mojmír Nováček usedne v radě programové. Rada redakční zůstane nadále Tomáši Novotnému a všichni dohromady budou obtěžkáni funkcemi a velmi šťastni.
- Ivo Skoček a Jiří Palát přivezli a smontovali spolu s Čmoudíkem Kašovským nové postele do Sloupu, kde také přibyla na místě starých záchodů nová jídelna. Sloup i další objekty se rekonstruují díky podpoře odboru mládeže MŠMT.
- Poslanci nepodpořili návrh tomíků, aby bylo Janu Havelkovi uděleno státní vyznamenání.
- V celé naší zemi probíhaly Bambiriády, svátky šťastných dětí, bohužel za značně rozpačitého počasí.
- Dvě vedoucí, které před časem napsaly na ústředí, že kvůli zimě a mrazu a nevíře v to, že ještě někdy vysvitne jasné slunko, neuspořádají letní tábor, napsaly znovu. Tentokrát pohrozily, že pokud volby nedopadnou podle jejich představ, budou chodit jen na krátké výpravy do okolí bydliště, aby se nemusely dívat na turistické značky, zneužité ve volební kampani kdekým. To sice ústředí strašlivě vyděsilo, ale pomoci jim neumělo.
- Petr Balcer, odcházející ekonom tomíků, a Tomáš Novotný se vynořili z elbských hlubin a ihned poté zahájil finanční úřad pro Prahu západ svůj každoroční pobyt na ústředí.
- Někdejší členové vedení tomíků a nestoři asociace se chystali na přátelské setkání, které pro ně připravilo ústředí u příležitosti 15. výročí Asociace TOM.
- Ministerští úředníci školského ministeria pozvali zástupce spolků na Šumavu, aby spolu s nimi tvořili nová, liberálnější pravidla pro dotování dětí a mladých lidí v této zemi.
- Jan Kolář, ústřední webmaster, spustil novou stránku, kde budou tomíci, příjemci dotací v rámci programu Interreg, zveřejňovat vše zajímavé, co se bude týkat rekonstrukce Sloupu.
- Jiří Palát–Velká Náušnička vytvořil vinětu na malé vydání nového likéru Asociál, překrásnou, protože s císařem.
- Jindra Černý-Dýda uspořádal v Litoměřicích dvanáctý ročník Železného tomíka, přehlídky vůle a svalů.
- Ústředí pověsilo na tzv. veřejnou internetovou adresu podmínky soutěže o rekonstrukci vily ve Sloupu v Čechách.
- Jan Havelka si splnil jeden ze svých snů, když otevřel v Bechyni muzeum české turistiky.
- Krátce poté oslavil čestný předseda klubu své sedmdesátiny. Tomíci tímto panu Janu Havelkovi srdečně blahopřejí.
- Tomíků opět trochu ubylo a ústředí prosí vedoucí o dodatečnou registraci.
- Ministerstvo financí napsalo tomíkům, že jim vbrzku převede základnu Mrákotín u Třeště, areál nedaleko Telče, který před čtyřmi lety získali v parlamentní soutěži a o který se obec Třešť soudila s Fondem dětí a mládeže.
- Anna Benešovská, dlouholetá sekretářka tomíků a dobrá duše ústředí, odešla po deseti letech náročné služby hnutí na odpočinek.

OHLASY

S dřevomorkou na startu

V úterý 30. května 2006 se v Senátu Parlamentu ČR uskutečnilo druhé kolo výstavy S dřevomorkou na startu, kterou před časem náš spolek inicioval a která byla instalována v předsálí jednacího sálu Senátu. Za podporu a spolupráci budiž díky České radě dětí a mládeže a ředitelce odboru mládeže MŠMT ing. Evě Bartoňové. Vernisáž výstavy si nenechal uniknout šéf senátu dr. Přemysl Sobotka, se zájmem si prohlédl jak naše ruinky zděděné po Fondu dětí a mládeže, tak domy, o které se staráme již roky a na kterých je to v dobrém slova smyslu znát. Výstavu připravilo studio MWC tomíka Milana Blšťáka.

SLAVNOST MEZI HOŘCI

Zveme všechny tomíky a tomice na oslavu 15. narozenin Asociace TOM, kte-rá se uskuteční 7. října 2006 ve Valašském Meziříčí.

Bližší informace: www.a-tom.cz

Pro oddíly!

Ústředí nabízí oddílům Asociace TOM tento turistický materiál
stan 4 Duo.....4 ks... odd. popl. 606,- Kč
stan Midi2.....9 ks...odd. popl. 405,- Kč
lodní pytle.....2 ks...odd. popl. 50,- Kč
stan Double (4 osoby) 1 ks...d. 396,- Kč
lano 40 m pr. 10,5 mm...odd. popl. 244,- Kč
Pokud máte zájem o nabízený materiál, kontaktujte Kateřinu Nehybovou, telefon 233 910 486 nebo e-mail katka@a-tom.cz

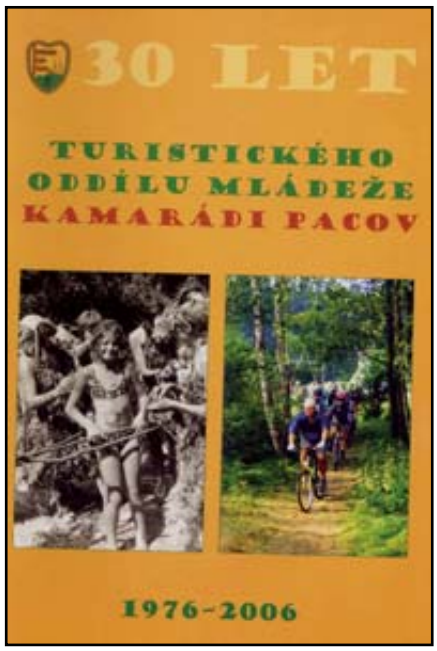

BAREVNÁ HISTORIE

Nic jiného člověka nemůže napadnout, když listuje zdařilým sborníkem, který ke svým třicetinám vydal jeden z nejaktivnějších českých TOM, pacovští Kamarádi. V těchto dnech oddíl chystá velkolepé narozeninové oslavy. Pěkně uspořádaná brožurka je však jen vnějším projevem, jakýmsi shrnutím toho, co všechno pacovští tomíci za tři desítky let podnikli. Velký článek k jejich narozeninám přinese Tomík na podzim, dnes jen popřejme do Pacova všechno nejlepší!

Svatební oznámení

Iva Mathlouthi Svobodová
Nasser Mathlouthi

Nepoučeni svým dosavadním životem a neřídíce se radami zkušenějších přátel, rozhodli jsme se od 14. dubna 2006 dále všechny byrokratické překážky zdolávat společně.
Plzeň, Částkova 76.

Tomík č. 56, červenec 2006

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR.
Redakce:
ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.
Tel., fax: 220 910 460, 220 910 314
E-mail: ustredi@a-tom. cz,
www. a-tom. cz
Číslo do tisku připravili:
Jiří Chour, T. Novotný, Petr Balcer
Vít Madron, Jiří Hovorka
Grafika: Jiří Chour
Foto obálka: Jiří Šmída
Ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou zveřejňovány bez nároku na honorář a vracejí se jen na vyžádání.
Náklad 1200 výtisků.
Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2006

Opravy

V minulém čísle došlo zřejmě k chybě při korektuře textu. Webová adresa oddílu TOM Pohoda je www.epohoda.cz a nejsou z Prahy. Je to oddíl TOM Pohoda Kralupy.

Také byl v posledním Tomíkovi otisknut článek o Letních táborových školách 1996. Tento údaj je nesmyslný a článek se samozřejmě vztahuje k roku 2006.

Tímto se naše redakce omlouvá.

www.a-tom.cz za květen 2006

Průměrná denní návštěvnost: 185
Nejvíce navštěvované: fotogalerie
Nejčastěji stahovány: přihláška na LTŠ 2006 a hlášenka léto 2006

Na asociačni web se návštěvníci dostávají nejčastěji přes vyhledávač na www.seznam.cz a přes přímý odkaz ze stránky http://lesani.fotoweb.cz/.

Lékárnička pro zotavovací akce pro děti a dorost

(seznam platí pro kapacitu akce do 20 dětí. při zvýšeném počtu se obsah vybavení lékárničky patřičně upraví – násobkem množství léčiv i zdravotnických potřeb)

Benzin lékařský (doplňuje se až při zahájení zotavovací akce)
Calcium panthothenicum 3 balení
Paralen tabl. 5 balení
Jodisol pero 4g 3 balení
200ml Hypermangan l0g
Carbosorb balení
Opthal oční lázeň 2 balení
Plumbin 10 balení
Septonex spray 2 balení
Chloramin B 1 balení
Kinedryl tabl. 20 balení
Septonex ung. 2 balení
Endiaron tabl. 2 balení
Dithiaden tabl. 3 balení
Stopangin sol. 3 balení
Opthal oseptonex gtt 3 balení
Opthal oseptonex ung 3 balení
Traumacel zásyp 3 balení

Obvazový a jiný zdravotnický materiál:

Gáza hydrofilni sterilní 20 cmx4cm 5 ks
Gáza hydrofilní sterilní 6.5 cm x 7.5 cm 5 ks
Náplast rychloobvaz 8 cm x 1 cm 2 balení
Zavírací špendlíky různé velikosti 10 ks
Náplast v roli 5 cm x 5m 2 balení
Náplast v roli 18 cm x 5m 1 balení
Qbinadlo hydrofilní lis. 6 cm x 5 m 10 ks
Qbinadlo sterilní 8 cm x 5m 10 ks
Qbinadlo sterilní 10 cm x 5m 10 ks
Qbinadlo sterilní 12 cm x 5 m 10 ks
Qbinadlo pružné 8 cm x 5 m 5 ks
Qbinadlo pružné 10 cm x 5 m 10 ks
Qbinadlo škrtící pryžové 1 ks
Pinzeta chirurgická rovná 1 ks
Vata obvazová a 250g 2 ks
Vata buničitá a 500 g 4 ks
Svítilna (baterka) 1 ks
Lékařský teploměr 1 ks
Lopatky na jazyk 100 ks
Šátek trojcípý 3 ks
T - tubus 1 ks
Dlahy 2 ks

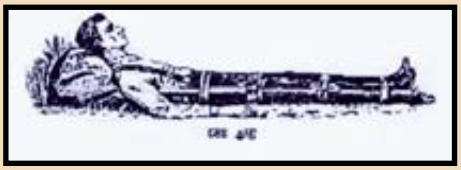

Vybavení velké zdrav.brašny

Natrium hydrogencarbonicum Spofa tabl
1 balení
Paralen tabl 3 balení
Carbosorb 40 tablet
Kinedryl 20 tablet
Opthal 1 balení
Septonex spray 1 balení
Dithiaden tabl. 1 balení
Septonex ung. 1 balení

Obvazový materiál:

Gáza skládaná 7.5 cm x
7.5 m á 5 ks 4 balení
Spofaplast 1.25 cm x 5m
Spofaplast 2.5 cm x 5 m
Spofaplast rychloobvaz
8 cm x 1 m 1 balení
Šátek trojcípý 5 ks
Qbinadlo hydrofilní
sterilní 5 cm x 5 m 10 ks
Qbinadlo hydrofilní sterilní 10 cm x 5 m 10 ks
Qbinadlo škrtící pryžové 2 ks
Vata obvazová sterilní lisovaná 25 g 1 balení

Zdravotnické pomůcky:

Teploměr v pouzdře 1 ks
Nůžky l ks
Nůž kapesní 1 ks
Rouška PVC 45x55 cm
balení 2.5 cm x 5m 1 balení
Rouška resuscitační 1 ks
Pinzeta anatomická 1 ks
Špendlíky zavírací 24 ks Traumacel zásyp 1 ks

Ostatní pomůcky - různé:

Záznamník s tužkou 1 ks
Tablety pro přípravu pitné vody (doplňují se až před
akcí) 1 balení
Brašna zdravotnická velká - prázdná 1 ks

Povinnosti pořadatele tábora

Pro pořadatele táborů stanovuje jejich povinnosti Zákon č. 258 / 2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví. Zásadní změny v původních ustanoveních přinesl ještě zákon č. 274 / 2003 Sb. Dětských táborů se týkají para-grafy 8 až 12 a z nich vám budeme volně citovat:

Zotavovací akcí je pobyt 30 a více dětí ve věku do 15 let na dobu delší než 5 dnů. Pořadatel takového pobytu je mimo jiné povinen zajistit:

- umístění tábora v hygienicky vyhovujícím prostředí;
- dostatečné zásobování pitnou vodou;
- účast zdravotně způsobilých dětí;
- vedoucí, kteří mají zdravotní potvrzení o způsobilosti pro práci s dětmi;
- kuchaře, který má zdravotní průkaz;
- patřičně vzdělaného zdravotníka;

Pokud připravujete takový tábor, jste povinni nejpozději 1 měsíc před jeho zahájením oznámit krajskému hygienikovi:

- termín a místo konání tábora;
- počet zúčastněných dětí;
- způsob zabezpečení pitnou vodou (protokol o rozboru pitné vody);
- způsob zajištění stravování účastníků tábora.

Pokud ovšem máte na táboře méně než 30 dětí do 15 let, nebo pořádáte akci na 5 dnů a méně (tedy i víkendovou akci), pak se nejedná o zotavovací akci, ale o „jinou podobnou akci pro děti, jako pořadatelé této akce musíte zajistit pouze:

- umístění tábora v hyg. vyhovujícím prostředí;
- dostatečné zásobování pitnou vodou;
- vedoucí, kteří mají zdravotní potvrzení o způsobilosti pro práci s dětmi;
- kuchaře, který má zdravotní průkaz;

Nemusíte tedy řešit zdravotní prohlídku a bezinfekčnost dětí, zdravotníka a lékárničku, péči praktického lékaře v okolí tábora ani vést zdra-votní dokumentaci.

Takový malý tábor ani nemusíte oznamovat krajskému hygienikovi. A při stanovení počtu se přihlíží pouze k účastníkům do 15 let. Starší se do tohoto limitu nezapočítávají.

Mojmír Nováček,
Rada vzdělávání Asociace TOM

VEVERK KULTURISTA Joachym